

TÄISKASVANUTE HINGAMISPÄEVAKOOLI ÕPPETÜKID

PÜHA VAIM

Koostatud Arnold V. Wallenkampf'i
varasemate tööde põhjal

Adventistide Koguduste Eesti Liidu Hingamispäevakooli osakond
2006

Täiskasvanute hingamispäevakooli õppetükid valmistab ette SPA

Peakonverentsi täiskasvanute hingamispäevakooli osakond. Õppetükkide ettevalmistus kulgeb ülemaailmse hingamispäevakooli käsikirjade hindamise komitee üldjuhtimisel. Selliselt peegeldavad väljaantud õppetükid ka komiteepoolset panust.

Sissejuhatus

„Jumal igavene Vaim tegutses aktiivselt koos Isa ja Pojaga Loomisel, lihassetulekul ja lunastuse juures. Tema oli Pühakirja kirjutajate inspireerija. Tema täitis Kristuse elu väega. Tema tõmbab inimesi Jumala poole ja toob neid patutunnetusele ning muudab need, kes Tema kutsele vastavad Jumala sarnaseks. Isa ja Poja poolt saadetuna on Ta alati Jumala laste juures, jagab vaimuande kogudusele, annab talle väe tunnistada Kristusest ja kooskõlas Pühakirjaga juhib seda kõige tõe sisse.” „Seventh-day Adventists Believe ...” (Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 1988), lk 58.

Ka kõige pealiskaudsem põhiseisukoha nr 5 lugemine peaks tooma meid arusaamisele Püha Vaimu tähtsusest meie usuelus. Pole võimalik olla kristlane ilma Temata ja Tema tööta meie elus. Sel kvartalil veendume, et Kristuse töö meie heaks kannab vilja üksnes Püha Vaimu teenistuse kaudu. Kui me võtame täna Jeesuse Kristuse vastu oma Lunastajaks ja riietume Tema õigusega meie endi räpaste räbalate asemel; või kui me täna otsustame Jumala armust pöörata selja patule ja elada kuulekalt Jumala seadusele, siis tegelikult on meie käitumine ei midagi muud kui meie vastus Püha Vaimu märguandele.

Piibel nimetab Püha Vaimu enam kui kolmesajal korral: rohkem kui sajajal korral Vanas Testamendis ja enam kui kahesajal korral Uues Testamendis. Seega on Püha Vaimu tundmaõppimine igati vajalik, eriti arvestades meie käesolevat ajastut, kus käibel on hulganisti erinevaid õpetusi Pühast Vaimust. Ühed seavad kahtluse alla Tema kui Isiku ja/või Tema jumalikkuse. Teised rõhutavad Vaimu tööd ja Tema ande (või seda, mida nad Tema andideks nimetavad) jättes samas tähelepanuta sõnakuulmise ja pühitsuse, mis on vaieldamatult Vaimu töö viljad meie elus. Kõike seda tuleb vaadelda Jumala Sõna valguses.

Kristlastena peaksid seitsmenda päeva adventistid olema äärmiselt huvitatud Püha Vaimu tundmaõppimisest ja Temaga isiklikult

tuttavakssaamisest. Me ei usu mitte üksnes Kristuse surma meie pattude eest, vaid ka Tema jätkuvasse vahendustöösse taevases pühamus. Ja ainult Vaim saab rakendada Kristuse vahendustegevuse tulemusi meie ellu, kuni me ootame Kristuse tagasitulekut auhiilguses.

Peale selle - kuna Vaim inspireeris Pühakirja kirjutajaid (2 Pt 1:21), pole kahtlusi, et kui Vaim tänapäeval räägib, siis täielikult kooskõlas Tema enese inspireeritud kirjutistega. Kõik see, mis ei ole harmoneeru ajaloolise ilmutuse ehk Piibliga, peab järelikult pärinema teisest allikast, mitte Pühast Vaimust. Meil on kästud „katsuda vaimud läbi” (1 Jh 4:1) ja ainsaks kindlaks standardiks sel puhul on Piibel ise.

Ehkki käesolevad õppetükid käsitlevad Vaimu õpetuslikust seisukohast, rõhutavad nad ka Tema töö igapäevaseid ja praktilisi aspekte meie elus, sest Vaim on Jumalik Vahendaja patuse inimkonnani jõudmiseks. Tema töö ja liikumine on sama määratu kui kerge mäestikutuul, ja ometi avaldub Tema töö tohutu võimsus mitte üksnes meie isiklikus kogemuses, vaid ka koguduse elus ja väes. Seega käsitleme me laiahaardeliselt Vaimu elustavat väge ja püüame näidata Vaimu kui inimest uueksloovat Jumalikku Vahendajat, kes ainsana suudab hingata meie peale Issanda elumuutvat hingeõhku – see on kristluse fundamentaalne tõde.

Õnnistagu Issand meid kõiki püüdlustes mõista mitte üksnes Püha Vaimu tööd ja teenistust, vaid õppida paremini tundma seda, kuidas saada kätte Tema töötused, et me oleksime “täidetud Jumala kõige täiusega” (Ef 3:19) nagu ütles Paulus efeslastele.

Hiljuti surnud Arnold V. Wallenkampf, Ph D, oli rahvuselt rootslane ja töötas aastakümneid pastori ning õppejõuna. Viimastel aastatel enne pensionile jäämist töötas dr Wallenkampf SPA Peakonverentsi Piibliuuringute Instituudi kaasdirektorina.

Sisukord

1. Püha Vaimu isiksus ja jumalikkus
2. Püha Vaimu sümbolid Pühakirjas
3. Jeesus ja Püha Vaim
4. Püha Vaimu töotus
5. Täitunud töotus
6. Ristimine Püha Vaimuga
7. Püha Vaimu annid
8. Püha Vaimu vili
9. Kristlase Juht
10. Elu Pühas Vaimus
11. Taastaja
12. Patt Püha Vaimu vastu
13. Püha Vaim lõpuajal

Lühendid

AA - EGW: Apostlite teod
AH - EGW: Adventkodu
BC - SPA Piibli kommentaarid
COL - EGW: Kristuse tähendamissõnad
DA - EGW: Ajastute igatsus
Ed - EGW: Kasvatus
Ev - EGW: Evangelism
EW - EGW: Varajased kirjutised ehk Kogemused ja nägemused
GC - EGW: Suur võitlus
MB - EGW: Mõtteid õndsakskiitmise mäelt
MH - EGW: Suure Arsti jälgedes
PK - EGW: Prohvetid ja kuningad
PP - EGW: Patriarhid ja prohvetid
SC - EGW: Tee Kristuse juurde
(1...3)SM - EGW: Valitud kuulutused
(1...9)T - EGW: Tunnistused kogudusele

1. õppetükk – 25. - 31. märts

Püha Vaimu isiksus ja jumalikkus

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 1 Mo 1:26; 3:22; Jes 6:8; Mat 28:19; 1 Kor 12:4-11, 28; 2 Kor 13:14.

Meelespeetav tekst: “Minge siis ja tehke jüngriteks kõik rahvad, neid ristides Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse” (Mat 28:19).

Selleks, et Piiblis Püha Vaimuga kohtuda, pole vaja kaugelt alustada. 1 Mo 1:2 kirjutab: “Ja maa oli tühi ja paljas ja pimedus oli sügavuse peal ja Jumala Vaim hõljus vete kohal.” Piibli lõpus kirjutatakse Ilm 22:17: “Ja Vaim ja pruut ütlevad: “Tule!” Ja kes seda kuuleb, ütelgu: “Tule!” Ja kellel on janu, tulgu; ja kes tahab, võtku eluvett ilma hinnata!”

Nende kahe kirjakohta vahele jäävad Pühakirja tekstid ilmutavad meile Püha Vaimu tööd ja teenistust. Eriti kehtib see Uue Testamendi kohta, kus on hulgaliselt viiteid Püha Vaimu reaalsuse, töö eesmärgi ja tegutsemise kohta, eriti lunastusplaani kontekstis.

Sel nädalal keskendume Püha Vaimu ühele kõige sagedamini väärnimõistetud küljele: Temale kui Kolmainuse võrdväärsele Isikule. Teisisõnu, Püha Vaim ei ole mitte mingi umbisikuline jõud, mis pärineb Jumalalt. Vastupidi – Ta on Jumal, üks kristluse Kolmainu Jumala Isikuist. Heitkem siis pilk sellele Piibli fundamentaalsele tõele.

Kolmainu Jumal

Üks osa teisest SPA koguduse 27-st põhilisest uskumusest kõlab järgmisest: “On olemas üks Jumal: Isa, Poeg ja Püha Vaim – kolme igavese Isiku ühendus.” – “Seventh-day Adventists Believe...” (Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 1988), lk 16. Teisisõnu, adventistid koos miljonite teiste kristlastega usuvad kolmainu Jumalasse, kes on üks Jumal (5 Mo 6:4) kolmes Isikus. Seesugune arusaam ei pruugi küll olla väga kergesti mõistetav, kuid Piibel kinnitab seda tõde võimsalt ja ümberlökkamatult. Tõsiasi, et me mõnda asja täielikult mõista ei suuda, eriti kui jutt on Jumala enese olemusest, ei anna alust seda tõde eitada (Ii 11:7; 1 Kor 13:12).

Kuidas kinnitavad järgnevad kirjakohad Kolmainuse kolme isiku olemasolu?

1 Mo 1:26 _____

1 Mo 3:22 _____

1 Mo 11:7 _____

Jes 6:8 _____

Joh 1:1-3 _____

Joh 8:58 _____

“Isa on Kolmainuse täius ihulikult ja surelikule silmale nähtamatu. Poeg on Kolmainuse täius ilmutatud kujul. Jumala Sõna nimetab Poega “Jumala olemise täiuseks ihulikult” ... Trööstija, kelle Kristus lubas saata peale Tema enda taevasseminekut, on Vaim Kolmainuse kogu täiuses, ilmutades jumalikku armu kõikidele, kes võtavad Kristuse vastu oma isiklikuks Päästjaks ja usuvad Temasse. Taevane kolmik koosneb kolmest elavast isikust. Nende kolme võimsa valitseja nimesse – Isa, Poeg ja Püha Vaim – ristitakse kõik, kes võtavad usus vastu Kristuse, ja Kolmainuse Isikud asuvad tegutsema taeva kuulekate alamate juures, aidates neil elada uut elu Kristuses.” Ellen G. White “Evangelism”, lk 614, 615.

Millised analoogid – näiteks kolmnurk või kolmeharuline kahvel – võiksid aidata paremini mõista tõde, et üks Jumal võib koosneda kolmest võrdsest Isikust? Millised näited võiksid lisaks aidata meil sellest sügavast tõest paremini aru saada?

Jumal Püha Vaim I

Enamikul ei ole Isa kui Jumala aktsepteerimisega mingeid probleeme. Lõppude lõpuks on Jumal Isa. Ka arusaam Jeesusest kui täielikult jumalikust Olevusest, kes võttis enesele inimkuju, on arusaadav, ehkki mõnevõrra raskemini haaratav. Lõppude lõpuks peaks kõikvõimas Jumal olema suuteline ilmutama end inimihus, kui Ta seda tahab, kas pole nii?

Paljudele on aga arusaam Pühast Vaimust kui Jumalast märksa raskemini mõistetav. Hulga lihtsam on mõelda Pühast Vaimust kui mingisugusest ebaisikulisest jõust, jumalikust energiast ja väest nagu näiteks gravitatsioonijõud, mis pärineb Jumalalt ja mõjutab kogu maailma, mitte aga kui Jumalast endast.

Sellele vaatamata ütleb Piibel selgelt, et Püha Vaim on Jumal – nii nagu Isa ja Poeg on Ta üks Kolmainsuse kolmest jumalikust Isikust.

Kuidas aitavad järgnevad kirjakohtad mõista Püha Vaimu jumalikkku olemust?

1 Mo 1:2 _____

Mat 1:20 _____

Mat 28:19 _____

Joh 14:16 _____

Ap 5:3, 4 _____

Ro 8:11 _____

1 Kor 2:10, 11 _____

2 Kor 3:17 _____

Püha Vaimu iseloomustajate hulka kuuluvad *tõde* (Joh 16:13), *elu* (Ro 8:2) ja *kõikvõimsus* (1 Kor 2:10, 11) – omadused, mis kõik seostuvad jumalikkusega. Jeesus ütleb Mat 12:31, 32, et Tema vastu suunatud jumalapilge antakse andeks, kuid Püha Vaimu teotamist inimesele andeks ei anta – selline arusaam on mõttetu, kui Püha Vaim on midagi vähemat kui Jumal. Mat 1:20, mis räägib Jeesuse eostamisest Püha Vaimu läbi, on samuti raskestimõistetav, kui Püha Vaim poleks päris Jumal. (Vt ka 1 Mo 1:2).

Jumal Püha Vaim II

“Aga Peetrus ütles: ”Ananias, mispärast on saatan täitnud su südame, et sa valet rääkisid Pühale Vaimule ja kõrvale toimetasid muist põllu hinda? Eks see su käes olles olnud sinu oma, ja kui see oli müüdud, eks see olnud ka siis sinu meelevallas? Mispärast oled sa seda ette võtnud oma südamas? Sina ei ole valetanud inimestele, vaid Jumalale!”“ (Ap 5:3, 4).

Neis kahes salmis on nimetatud vaheldumisi Püha Vaimu ja Jumalat. Seega võrdsustab Peetrus siin Püha Vaimu ja Jumala. Tegu on võimsa kirjakohtaga, mis osutab Püha Vaimu jumalikkusele.

Kuidas aitab 1 Kor 12:4-11, 28 mõista Püha Vaimu jumalikkust?

1 Korintose kirja 12., aga ka 13. ja 14. peatükk räägivad jumalikest andidest, mis saavad osaks koguduseliikmeile. Siinkohal on huvitav märkida, et apostel Paulus nimetab, nagu Peetruski Ananiase ja Safiiraga rääkides, vaheldumisi nii Püha Vaimu kui Jumalat. 1 Kor 12:4-11, 28 räägitakse kordamööda Vaimust, Issandast ja Jumalast.

Kuidas nimetab Jeesus Teda, kelle Ta lubab saata oma järelkäijatele peale oma taevasseminekut? Joh 14:16.

Jeesus pöördub siin oma Isa poole kui Temaga võrdne ja palub oma järelkäijatele taevast andi. “Teisena” tõlgitud sõna on kreeka keeles “allos”, see tähendab “teist samasugust” vastandina sõnale “heteros” – “teine teistsugune (erinev)”. Jeesus kavatseb saata oma jüngritele ja järgnevate põlvkondade järelkäijatele Kellegi, kes on samasugune nagu Tema ehk teisisõnu jumalik. Eelnevalt on Jeesus näidanud oma seotust Isaga. Nüüd näitab Ta oma seotust Vaimuga. Järelikult on nad kõik sarnased – Kolmainu Jumala jumalikud Isikud.

Kas sa oled kunagi sarnaselt Ananiase ja Safiiraga Pühale Vaimule valetanud? Kui jah, mida peaksid nüüd tegema?

Jumala ühtsus

“Issanda Jeesuse Kristuse arm ja Jumala armastus ja Püha Vaimu osadus olgu teie kõikidega!” (2 Kor 13:13).

“Minge siis ja tehke jüngeriteks kõik rahvad, neid ristides Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse” (Mat 28:19).

Kuidas aitavad need kaks kirjakohta näha meil Püha Vaimu jumalikku olemust?

Kristlasi on sageli süüdistatud polüteismis, väites, et nad teenivad enam kui ühte Jumalat. See on küll arusaadav, kuid vale süüdistus. Kristlastena tunnistame me, et Kolmainu Jumala moodustab kolm Isikut, kuid “nad on üks oma eesmärkidelt, olemuselt, iseloomult, kuid mitte isiksuselt.” – MH 422. Kristlus ei ole usk kolme erinevasse jumalasse, vaid usk ühte Jumalasse, kes avaldub kolme, omavahelises täiuslikus kooskõlas tegutseva Isiku kaudu.

Kuidas kujutab Jumalat Mooses 5 Mo 6:4-s?

“Meie Jumal” on siin tekstis algkeelest otseses tõlkes “meie Jumalad”. Vaatamata oma tugevale monoteismile kasutasid juudid Jumala kohta mitmust. Teisisõnu, seda “ühte” Jumalat iseloomustati mitmuses oleva nimisõnaga.

Aastasadu on suur hulk õpetlasi vaielnud selle üle, milline tähendus ja tähtsus on Jumala nimetamisel mitmuses nii eeltoodud kirjakohas kui mujal Pühakirjas. Nii juudi kui kristlikud õpetlased on püüdnud seda nähtust selgitada ka muuga kui Kolmainuse kolme Isiku olemasoluga. Meile, kes me usume Jumala ühtsusesse kolmes isikus, on see tõenduseks meie seisukoha õigsusest, kuid kindlasti mitte kindel tõend. On teisi Pühakirja tekste, mis palju konkreetsemalt kinnitavad meie arusaama Jumala olemusest.

Millist lootust annab teadmine, et Kolmainuse kõik kolm Isikut on seotud lunastusplaaniga?

Tõendid Vaimu isikulise olemuse kohta

Jeesus tuli maa peale inimesena, inimkujul, mistõttu pole kuigi keeruline mõelda Temast kui isiksusest oma kindlate iseloomujoontega. Vastandina sellele kipume sageli mõtlema Pühast Vaimust kui “sellest”, kui ebaaisikulisest entiteedist või väest. Ometi kujutab Piibel Püha Vaimu konkreetse isikuna, kellel on mõistus (Joh 14:26, 15:26; Ro 8:16), tahe (Ap 16:7; 1 Kor 12:11) ja tunded (Ef 4:30).

Piibel omistab Pühale Vaimule ka tegusid, mille kaudu avaldub isiksus. Ta väljendab end selgesõnaliselt (1 Tim 4:1), saadab inimesi misjonitööle (Ap 10:19, 20), takistab inimesi kuhugi minemast (Ap 16:7), annab inimesele ülesandeid (Ap 11:12), keelab tegutsemast (Ap 16:6), kutsub evangeeliumi-kuulutajaid (Ap 13:2), määrab nende kohustused (Ap 20:28) ja teeb eestpalveid (Ro 8:26, 27). Niisuguseid omadusi ja tegusid seostatakse üldjuhul isiksuse, mitte mingi väe või mõjuga.

Kuidas räägib Vaimust Jeesus? Joh 15:26; 16:13, 14. Mida räägivad need tekstid Püha Vaimu tööst?

Ehkki sõna *Vaim* on kreeka keeles keskssoost – see, kasutavad evangeeliumide kirjutajad Tema puhul meessoole osutavat asesõna – Ta. Vaim kasutab endast rääkides isikulist asesõna “mina” Ap 13:2-s. Seega sobib Vaimust rääkides kasutada meessoole viitavat asesõna [keeltes, kus mees-, nais- ja kesksugu on määratletud]. Vaimu kesksoolisus nii algses kreeka keeles kui ingliskeelses piiblitõlkes on kahtlemata aidanud kaasa laialtlevinud kombele näha Vaimu Tema sümboleis, mida Piiblis kasutatakse Vaimu olemuse ja tegevuse iseloomustamiseks – tuli, tuul, õli, pitser jt.

Mida annab sulle teadmine, et Püha Vaim ei ole lihtsalt mingi jumalik jõud, vaid Jumal ise? Millises mõttes on lohutavam teada, et Jumal Püha Vaim ja mitte umbisikuline jõud, on sulle lähedal ja tegutseb sinu elus?

Edasiseks uurimiseks: Ellen G. White'i raamatust "Evangelism", orig lk 615-617; 1BC lk 209; Ellen G. White'i komm 6BC, lk 1052, 1053; "Counsels to Parents, Teachers, and Students", lk 530; 4T 585, 586.

"Me peame endale aru andma, et Püha Vaim, kes on samasugune Isik nagu Jumal, käib siinsamas meie kõrval." – Ev 616.

"Püha Vaim on isik, vastasel juhul ei saaks Ta tunnistada meie vaimule ja koos meie vaimuga, et me oleme Jumala lapsed. Samuti peab Ta olema jumalik isik, vastasel juhul ei saaks Ta uurida Jumala meele saladusi. „Sest kes inimesist teab seda, mis on inimeses, kui aga inimese vaim, kes temas on? Samuti ei tea ka ükski, mis on Jumalas, kui aga Jumala Vaim.”" – Ev 617.

"Kurjuse vürsti suudab talitseda üksnes Jumala vägi Kolmainususe kolmandas Isikus – Püha Vaim." – Ev 617.

"Meil tuleb teha koostööd taeva kolme kõrgeima väega – Isa, Poja ja Püha Vaimuga – ja need kolm vägevat tegutsevad meie kaudu, muutes meid Jumala kaastöölisteks." – Ev 617.

Küsimused aruteluks

1. Kui leidub soovijaid, paluge neil klassis rääkida isiklikest kogemustest Püha Vaimuga ja sellest, kuidas Ta on nende elu muutnud.

2. Idee ühest Jumalast, kes koosneb kolmest isikust, ei ole kergesti mõistetav. Meie arusaamisvõimel on omad piirid. Miks siiski ei tohi need piirid saada takistuseks meie usule Piibli õpetusse Jumala kolmainuslikust olemusest? Teisisõnu, kas selleks, et midagi uskuda, peab seda täielikult mõistma? Põhjenda oma vastust.

2. õppetükk — 1. - 7. aprill

Püha Vaimu sümbolid Pühakirjas

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Mt 3:11; 10:16; Jh 1:9, 32; 7:37-39; 2 Kor 1:20-22; 1 Pet 1:22.

Meelespeetav tekst: “Tuul puhub, kus ta tahab, ja sa kuuled ta häält, aga sa ei tea, kust ta tuleb ja kuhu ta läheb; nõnda on igaüks, kes on sündinud Vaimust!” (Jh 3:8).

Lisaks Vanas ja Uues Testamendis esinevatele hulgalistele otseviidetele Pühale Vaimule, osutatakse Vaimule sageli ka paljude sümbolite kaudu. Vaimu kohta kasutatavate sümbolite, võrdkujude ja kujundite tundmine võimaldab meil paremini mõista Tema tööd ja teenistust uskliku inimese elus.

„Valgus meis meie valgustamiseks; Sõber meis meie nõustamiseks; Vesi meis meie värskendamiseks; Lohutaja meis meie rõõmustamiseks; Õpetaja meis meie õpetamiseks; Juht meis meie suunamiseks; Õli meis, et võiksim e särada; Tuli meis, et võiksim e põleda; Tuvi meis, et oleksime kaastundlikud; Pitser meis, et meid kinnitada; Tunnistaja meis, et meid julgustada; Julgus meis, et jääksime püsima; Vägi meis, et suudaksime palvetada; viljakandmise Allikas meis, Elumahl, et saaksime kasvada; Meenutaja meis, et me ei unustaks – kõik Jumala kallihinnalised tööted on “jah” ja “aamen” Kristuses ning eelmaitse tulevases auhiilguses.” – „Emblems of the Holy Spirit” (Grand Rapids, Mich.: Kregel Publications, 1971), lk 246.

Sel nädalal heidame pilgu mõnedele neist sümbolitest ja uurime nende tähendust.

Tuvi

„Ja Johannes tunnistas ning ütles: “Ma nägin Vaimu taevast alla laskuvat nagu tuvi; ja Ta jäi Tema peale.” (Joh 1:32).

„Issand oli töötanud Johannesele märki, et ära tunda Messiat. Kui Jeesus tuli veest välja, antigi lubatud märk – ta nägi taevaid avanemas ja Jumala Vaimu säravkuldse tuvina liuglemas üle Kristuse pea.” – Ellen G White 5BC 1078.

Millised omadused meenuvad sulle tuvist mõeldes? Miks kasutatakse Püha Vaimu sümbolina just sellist lindu ja mitte varest, haugast või pistrikku? Vt Matt 10:16.

Mat 10:16 kasutatud sõna, mida on sageli tõlgitud kui „vagurad” tähendab täpsemas tõlkes „puhtad”, „kurjusevarjundita.” See on kahtlemata kohane iseloomustus Jeesusele, kuid viitab ka sellele, mida Vaim suudab korda saata usklike elus.

Loe Ef 5:9, 10; 2 Ts 2:13 ja 1 Pt 1:22. Mida ütleb Issand meile nende tekstidega?

Piiblis on selgelt ja ühemõtteliselt räägitud, milline peaks olema nende elu, kes järgivad Issandat. Samas on selge seegi, et me saame sellisteks, nagu Jumal soovib, üksnes ülalt antud väe töö tulemusel meie südames. Me oleme lihtsalt liiga kaugelt eksinud, et saaksime end Jumalale vastuvõetavaks muuta. Üksnes Vaimu puhastav, uueksloov ja puhitsev vägi muudab meid Jeesuse puhtuse ja iseloomu peegelduseks. See ongi kõigi Kristuse järgijate eesmärk.

Milline osa sinu elust vajab suurimat muutust? Kuidas praktikas teha koostööd Püha Vaimuga, et mitte takistada Teda vajalike muutuste elluviimisel?

Vesi

„Aga pühade viimisel, suurel päeval seisis Jeesus ja kõneles valju häälega ning ütles: “Kui kellelgi on janu, see tulgu minu juurde ja joogu! Kes usub minusse, nagu Kiri ütleb, selle ihust peavad voolama elava vee jõed!” Aga seda Ta ütles Vaimust” (Joh 7:37-39).

Siin võrdleb Jeesus Vaimu veega. Vesi on eluks möödapääsmatu. Ilma veeta ei ole elu. Seega – ilma Vaimu kohalolekuta ei ole vaimulikku elu. Peale selle – vesi pole aine, mida me ise kuidagimoodi valmistada saame. Vee osas sõltume me täielikult Jumalast. Niisamuti on ka Vaimuga.

Pööra tähelepanu ka Jeesuse järgijate südamest väljavoolava vee kujundile. Siin avaldab Issand määrava tähtsusega tõe nende kohta, kes Temasse usuvad: see, mille nad Vaimu kaudu saavad, voolab nendelt omakorda teisteni.

Loe Jes 44:3, 4. Mil moel väljendab see tekst ülaltoodud Jeesuse mõtet?

3. salmi teine osa selgitab sama salmi algust. 4. salm osutab, et nii nagu kuivanud maa kastmise tulemuseks on taimede kasvamise, algab kasv ka Jumala Vaimu väljavalamisel. Ainult kasv tõendab elu olemasolu. Nii nagu kuivanud maa riietub lopsakusega tänu veele, suudab Vaim ehtida viljatu inimhinge kristliku iluga. „Jumala Vaim loob inimhinges usu kaudu uue elu.” – DA 176.

Loe Mt 18:21-25. Milline siinne põhimõte väljendab ülivõimsalt tänase osa mõtet?

Mida on teinud Püha Vaim sinu heaks, mida tahaksid edasi anda teistele?

Õli

“Siis on taevariik kümne neitsi sarnane, kes võtsid oma lambid ja läksid välja peigmehele vastu. Viis neist olid rumalad ja viis mõistlikud. Rumalad võtsid küll lambid, aga ei võtnud õli enestega. Aga mõistlikud võtsid õli astjatesse ühes oma lampidega.” (Mat 25:1-4).

Õli on Püha Vaimu sümbol. Nii nagu Kristuse-aegsed lambid ei valgustanud ilma õlita, ei saa ka kristlane viia valgust maailma (Mat 5:14-16) ilma Vaimuta tema elus. Mõistlikud neitsid “olid vastu võtnud Jumala armu, Püha Vaimu uueksloova, valgustava väe, mis on Tema Sõna lugemisel meie jalale lambiks ja valguseks jalgteel. Jumalakartuses olid nad uurinud Pühakirja, et tundma õppida tõde ning otsinud innukalt südame ja elu puhtust.” GC 394.

Millist sümbolit kasutatakse Sakarja raamatus Püha Vaimu valgustava väe iseloomustamiseks? Sak 4:1-6. Millele viitab sinu arvates ingel 6. salmis?

Lambid või küünlajalad kujutavad kogudust ehk Kristuse järgijaid. (Vt Ilm 1:20). Jumala aujärje ees seisvate pühade juurest valatakse Tema Vaim inimlikele tööriistadele, kes pühitsetakse Tema teenistusse. Üksnes Püha Vaimuga võidmise ja Tema taastava väe kaudu on võimalik omandada õige arusaam jumalikust valgusest ja tõest. Ainuüksi Vaimu kaudu, vastandina inimlikule väele ja võimule, saavad meist kujuneda halastuse ja armu kanalid patuse, hukkuva maailma heaks.

Sakarja nägemuses seisavad Jumala aujärje ees kaks õlipuud, millest läbi kuldsete putkede voolab välja kuldne õli pühamus olevasse anumasse. See õli toidab pühamu valgustite tuld, et nende valgus säraks ega kustuks. Seega, Jumala ees seisvailt pühadelt valatakse jumaliku valguse ja väe täius Tema rahvale, et see saaks viia valgust, rõõmu ja värskendust teistele. Tema rahvast peavad saama kanalid, mille kaudu Jumala armastus voolab välja maailmale.

Kas sa viimase 24 tunni jooksul oled olnud tuhm elektripirn, vilkuv latern või särav lootuse ja armu kiir?

Pitser ja tagatis

“Jumal, kes meid ka on kinnitanud pitseriga ja on andnud Vaimu pandi meie südamesse.” (2 Kor 1:22).

Loe 2 Korintose kirja 1. peatüki salmid 20-22. Mida Paulus siin põhimõtteliselt ütleb?

Paulus kasutab siin rahanduses käibelolevat väljendit ettemaksust, et illustreerida Püha Vaimu andi usklikule. Tegu on justkui sissemaksega, mis kindlustab usklikule täieliku pärandi kättesaamise Kristuse tagasitulekul.

Milliseid Kolmainsuse tegusid märgivad eelnevad salmid? Kuidas kinnitavad need meie usku päästesse?

Pööra neis salmides tähelepanu ka Temale, kelles meile kõik need töötused on antud. Loomulikult Jeesuses, sest “Jumala töötused puha on tema sees “jah”” (20. s.). Kindel veendumus, millest Paulus siin kõneleb ja mis on Püha Vaimuga pitseeritud, saab võimalikuks ainult tänu Jeesuse poolt Ristil meie heaks tehtule. Üksnes tänu Ristile on meile antud Püha Vaim, meie lunastuse pitser.

Vaimu and on Jumala poolne täieliku lunastuse kindel garantii – märk sellest, et usklik viiakse välja patumaailmast ja talle antakse pärand Tema igaveses kuningriigis. Ka inimestevahelistes tehingutes on ettemaks või sissemaks ostjapoolne kohustus viia alustatud tehing lõpule. Püha Vaim on Jumala poolt töötatud, Ristil täielikult tasutud lunastuse sissemaks.

Need kirjakohtad ei kannu samas “kord päästetud, igaveseks päästetud” mõtet. Meil on võimalik Vaimule vastu panna (Ap 7:51) või ära taganeda. Jumal ei suru oma tahet inimesele peale. Niikaua kuni meie otsus on järgida Teda, elada usus, see tähendab Tema väe taganõudmist kiusatustes ja Tema andestust langedes, võime olla täiesti kindlad, et Tema viib oma töötuse täide. Milliseid muid garantiisid on meil veel vaja?

Paulus kirjutab, et “Jumala töötused puha on tema sees “jah”” (2 Kor 1:20). Missugused töötused Jeesuses on sulle kõige südamelähedasemad, millised sind kõige enam lohutavad ja kinnitavad? Jaga neid hingamispäeval oma klassikaaslastega.

Valgus ja tuli

“See tõeline valgus, mis valgustab igit inimest, oli tulemas maailma” (Jh 1:9).

“Iga kord, kui avaldub armastus ja mõistmine, kui inimsüda sirutub õnnistama ja toetama teisi, on tegu Jumala Püha Vaimu tööga. Keset sügavaimat paganlust on elanud inimesi, kes tundmata Jumala kirja pandud Sõna ja mittekuulnuna Kristuse nime, on olnud helded Tema sulaste vastu ja kaitsnud neid omaenese elu hinnaga. Niisuguste inimeste teod näitavad jumaliku väe tegutsemist. Püha Vaim on külvanud Kristuse armu pagana südamesse ja kasvatanud temale loomumaste suhtumiste asemel teistsugust, mis erineb täielikult inimestelt õpitust. See tõeline valgus, mis valgustab igit inimest, oli tulnud maailma (Jh 1:9) ja see särab tema hinges. Kui seda valgust järgida, viib see Jumala kuningriiki.” – COL 385.

Mõtiskle Ellen White’i arusaama üle Jh 1:9-st. Millistele olulistele küsimustele leiame siit vastuse? Millised küsimused jäävad vastuseta?

Millega pidi Jeesus Ristija Johannese sõnul oma jüngreid ristima? Mida Ta sinu arvates sellega silmas pidas? Mat 3:11.

Tuli omas üliolulist tähendus inimestele, kes olid tuttavad Vana Testamendi traditsioonidega, sest see oli Jumala kohaloleku märgiks (vt 2 Mo 3:2). Samuti sümboliseeris tuli Jumala kaitset ja ettenägevust (vt 2 Mo 13:21), Jumala heakskiitu (vt 3 Mo 9:24) ning Jumala puhastavat ja pühitsevat väge (vt Jes 6:6, 7).

Kuidas oled sina kogenud tulega ristimist? Mis juhtus? Mida sellest õppisid?

Edasiseks uurimiseks: Ellen G. White'i raamatust "Kristuse tähendamissõnad" peatükk "Variser ja tõlner", orig lk 158, 159 ja "Peigmehele vastu", orig lk 405-408; raamatust "Ajastute igatsus" orig lk 190, 453, 454; raamatust "Suure Arsti jälgedes", orig lk 36, 37; raamatust "Suur võitlus" orig lk 425, 426; raamatust "Tee Kristuse juurde" peatükk "Kristuse järelkäija mõõdupuu", orig lk 57, 58.

"Ühe näite Püha Vaimu töö kirjeldamiseks tõi Jeesus ise, võrreldes Vaimu tööd tuulega (Jh 3:8). Tuul ei ole nähtav, me ei tea, kust ta tuleb ja kuhu läheb, kuid selle nähtamatu ilmingu tegevuse tagajärjed on selgelt nähtavad. Jeesus võrdles Vaimu tuulega. Ta pole nähtav, kuid Tema töö tulemused muudetud inimese näol on ilmselged. Vaim ise on aga müsteerium. Kolmest Jumala Isikust on just Tema inimkonnale kõige vähem tuttav. Jeesus tuli ilmutama Isa (vt Joh 1:18) ja inimkond nägi Jeesust inimkujul. Kuid mitte ükski inimene pole ial näinud Vaimu ja mitte keegi pole Teda meile ilmutanud.

"Kristus kasutab Jumala Vaimu sümbolina tuult. Nii nagu tuul puhub sinna, kuhu ise tahab ja me ei oska öelda, kust ta tuleb või kuhu ta läheb, nii on ka Jumala Vaimuga. Me ei tea, kelle kaudu Ta kunagi avaldub." – 2SM 15.

Küsimused aruteluks:

1. Võrrelge klassis oma vastuseid kolmapäevase osa viimasele küsimusele. Kas on tõotusi, mis korduvad?

2. Selle nädala teemakäsitus rõhutas Püha Vaimu poolt esilekutsutud muutusi inimese elus ja seda, kuidas peaksid need muutused avalduma. Kuidas peaks Püha Vaimu mõju avalduma aga koguduses tervikuna? Milliseid muutusi võib Ta esile kutsuda terves koguduses? Kuidas avalduvad niisugused muutused näiteks koguduse ja kohaliku kogukonna vahelistes suhetes?

3. Mida saab teie klass ära teha selleks, et kogudus oleks tervikuna vastuvõtlikum Püha Vaimu tegutsemisele ja väele?

3. õppetükk — 8. - 14. aprill

Jeesus ja Püha Vaim

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 1 Mo 1:2; Ii 33:4; Mat 1:18-20; 3:16, 17; Lk 1:35; Joh 3:3-8, 34; Rom 8:11; Heb 9:14.

Meelespeetav tekst: "Ingel vastas ning ütles temale: "Püha Vaim tuleb su peale ja Kõigekõrgema vägi varjab sind; sellepärast peab ka Püha, kes sinust sünnib, nimetatama Jumala Pojaks." (Lk 1:35).

Püha Vaim oli seotud Jeesuse sündimisega inimesena ja Tema tulekuga maa peale. Jeesus hakkas kasvama Maarjas Püha Vaimu läbi. Enne oma avaliku teenistuse algust õnnistati Jeesust Püha Vaimuga, kes laskus ristimisel Tema peale tuvi kujul. Kohe peale ristimist juhtis Vaim Jeesuse kõrbe ning juhatas Teda kogu maise teenistuse vältel. Jeesus pühendus täielikult oma Isa tahte täitmisele, mis avanes Pühakirja ja Püha Vaimu märguannete kaudu. Ta alistas isiklikud soovid Jumala tahtele. Tal polnud sugugi rohkem soovi kui minul ja sinul 33-aastaselt surra. Me teame, et Ta palus oma Isa see karikas Temalt võtta, kui võimalik. Aga Ta oli valmis pigem 33-aastaselt surema kui minema vastuollu oma Isa tahtega. Ta ei käinud peale, et oma tahtmist saavutada, ehkki Ta oleks kergesti võinud surmast keelduda.

Tema töö, Tema teenistus ja Tema imeteod said teoks Püha Vaimu juhtimise kaudu, mis on samavõrra kättesaadav meilegi.

Imeline sünd

Loe Mat 1:18-20 ja Lk 1:35. Milline roll oli Pühal Vaimul Jeesuse sündimises inimesena?

Kui Pühakirjas on tekste, mis näitavad teaduse, inimliku loogika ja kogemuse piiratust Jumala suurte tõdede selgitamisel, siis peaksid need kaks kirjakohta asuma selle nimekirja alguses. On juba piisavalt hämmastav, et naine rasestub Pühast Vaimust. Tõsiasi, et tegu on kõigele lisaks ka neitsiga (Mat 1:23), muudab selle ime veelgi hämmastavamaks. Kogu kiriku ajaloo vältel on püütud selgitada Jeesuse sündi inimesele mõistetavalt, seega antud kirjakohtade erinevalt. Neil, kes piiritlevad oma usu sellega, mida suudavad tajuda nende meeled, kinnitada minevikukogemus või selgitada kaasaegne teadus, satuvad keerulisse olukorda, puutudes kokku niisuguste kirjakohtade ja neis peituvate ülitähtsate tõdedega. Aga need, kes usaldavad Jumala väge (Lk 1:37; Heb 11:6) ja Jumala Sõnas leiduvat tõde (2 Tim 3:16), suudavad aktsepteerida tekste nii nagu need on, olenemata sellest, kui arusaadavad on nende tõdede taga peituvad protsessid. Õiged elavad ju lõppude lõpuks usust (Heb 10:38) ja mis on siis usk muud kui uskumine sellesse, mida me täielikult ei mõista – ja kes suudaks täielikult tajuda tõde patusest naisest, kes kannab oma üsas Jumala Poega?

Kuidas aitavad need kirjakohtad – 1 Mo 1:2; Ii 33:4; Joh 3:3-8; Rom 8:11 – mõista Püha Vaimu osa Maarja rasestumise ja Jeesuse sünni juures?

Nii raskesti tajutav kui Jeesuse inimeseks saamine ka pole, pole ometi keeruline mõista, miks just Püha Vaim, üks Kolmainuse liige, pidi olema sinne Vahemees. Kes veel peale Jumala enda oleks suuteline niisugust imet korda saatma? On võimatu kujutleda inglit või mõnda teist madalamat loodolevust ellu viimas niisugust vapustavat tegu.

Nimeta asju looduses, millesse sa usud, kuid mida sa täielikult ei mõista. Kuidas kinnitavad niisugused näited usu võimalikkust sellesse, mida täielikult ei mõisteta?

Vaimu poolt võitud

Mida räägivad Mat 3:16, 17; Mrk 1:10; Lk 3:21, 22 ja Joh 1:32-34 Püha Vaimu rollist Kristuse teenistuses?

Ehkki Ta oli veatu Jumala Poeg, olnud koos Jumalaga igaviku aegadest alates (Joh 1:1-3), sõltus Jeesus oma inimkehas täielikult Vaimu tööst Tema elus. See tähendab, et olles inimesena siin maa peal, lubas Ta end Vaimul juhtida ja tugevaks teha.

Pane tähele, et selle sündmuse juures viibisid kõik Kolmainuse Isikud ja niisugust juhust Pühakirjas väga sageli ei leia: Isa, Poeg ja Püha Vaim viibisid kõik kohal. Ainuüksi see fakt peaks tõestama meile, kuivõrd oluline oli Jeesususe võidmine ja ristimine. Just siin, sel erilisel moel algas Tema töö mitte üksnes inimkonna lunastamiseks, vaid ka suure võitluse lõpule viimiseks Saatanaga.

Mida räägivad Mat 4:1, Mrk 1:12 ja Lk 4:1 Püha Vaimu jätkuvast tööst ja osast Kristuse teenistuses?

Ka siin näidatakse meile Püha Vaimu mõju Kristuse elule ja ülesandele. Nimelt siin, kõrbes, seisis Kristus silmitsi Aadama kiusatusega, ainult et märksa karmimas olukorras (olgem ausad, Adam viibis paradiisis ja tema kõht oli täis, samas kui Jeesus viibis väga näljasena viljatus kõrbes). Kõik kolm evangeeliumikirjutajat rõhutavad sellest kogemusest rääkides, et Jeesus viis kõrbesse ristimisel Tema peale tuvina laskunud Vaim. Samuti väidavad nad selgelt, et kiusaja kõrbes oli Saatan.

Kuidas oled sina oma elus seisnud silmitsi "kõrbekiusatusega"? Kuidas sul läks? Kuidas aitab Kristuse kogemusest õppimine edaspidistes kiusatustes käituda?

Vaimu poolt juhitud

"Sest see, kelle Jumal on läkitanud, räägib Jumala sõnu; sest Jumal ei anna Vaimu mõõdu järgi!" (Joh 3:34).

Üks kaasaegne ingliskeelne piiblitõlge ütleb: "See, kelle Jumal on läkitanud, räägib Jumala sõnu, sest Jumal annab Talle oma Vaimu täiuse."

Mida Jeesus nende sõnadega silmas peab? Mida räägivad need Püha Vaimu mõjust Tema elus? Mida peaks nende alusel Püha Vaim meie elus tegema?

Ap 1:1, 2 ütleb selgelt, et Jeesus "Püha Vaimu väe läbi andis käsu apostlitele." Seegi on üks otsene viide Jeesuse sõltuvusele Püha Vaimu väest oma elus.

Milline oli Jeesuse peamine eesmärk oma maises elus? Joh 4:34; 6:38; 8:29. Kuidas on see kooskõlas Püha Vaimu tööga Tema elus?

"Jeesus allus oma inimolemuses kõigil oma alanduse päevil Püha Vaimu pidevale ja läbitungivale tegutsemisele. Poeg, kellel ei puudunud mitte midagi, kes Jumalana ühes meeles Isa ja Püha Vaimuga omas absoluutselt kõike, võttis heal meelel enesele meie inimolemuse. ... Ja kuigi Ta oli Poeg, ei otsustanud Ta oma eesmärki iseseisvalt ja üksinda ellu viia, vaid oli valmis kõike selleks vajalikku vastu võtma Püha Vaimu käest." – Abraham Kuyper, "The Work of the Holy Spirit" (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1975), lk 96.

Millised muutused peavad toimuma sinu elus, et iga sinu sõna oleks mõjutatud Pühast Vaimust? Kuivõrd erineksid need sõnad sinu tänastest?

Vaimu poolt suunatud tegevus I

"Issanda Vaim on minu peal; seepärast on ta mind võidnud kuulutama evangeeliumi vaestele; ta on mind läkitanud kuulutama vabakssaamist seotule ja nägemist pimedaille, laskma rõhutuid vabadasse, kuulutama Issanda meelepärast aastat!" (Lk 4:18, 19).

Mida rõhutab Kristus selles kirjakohas? Teisisõnu, kui Ta räägib sellest, et Issanda Vaim on Tema peal, kuidas see tegelikkuses Tema elus avaldus?

Jeesus kuulutas evangeeliumi vaestele kurjadest vaimudest vaevatud inimestele (Mrk 5:1-16), Ta andis andeks langenud Maarja Magdaleenale (vt Lk 7:36-48, Joh 8:1-11) ja vabastas ta patu võimu alt, Ta andis nägemise nii füüsiliselt (vt Mrk 10:46-52) kui vaimulikult pimedaille, Ta vabastas rõhutud ja kuulutas Issanda meelepärast aastat.

Variserid väitsid, et Jeesus ajas kurje vaime välja Peeltsebuli abiga. Aga Tema ütles selgelt, et Tema imeteod on tehtud Vaimu väega (vt Mat 12:28). Maise teenistuse jooksul sõltus Jeesus oma imetegude sooritamisel Vaimust.

Millist rolli mängis Vaim Kristuse ohverdamisel meie pattude eest? Hbr 9:14.

Kuidas võttis Peetrus kokku Jeesuse teenistuse, mis toimus Vaimu juhatusel? Ap 10:38.

Loomulikult pole meist keegi Jeesus. Ent kuidas saame meiegi Vaimuga täidetult teha Jeesuse tegusid (Joh 14:12) teiste heaks? Mida oled sina saanud Vaimu väes teiste heaks teha?

Vaimu poolt suunatud tegevus II

"On ju ka Kristus kord surnud pattude pärast, õige ülekohtuste eest, et ta meid juhiks Jumala juurde, kui ta küll surmati liha poolest, kuid elavaks tehti Vaimu läbi" (1 Pe 3:18, KJV; vt ka Ro 1:4, 8:11).

Jumal on üks, kuid kolmainus. Kolmainsuse kolm Isikut tegutsevad koos. Nad on oma töös lähedalt seotud. Seega, kuigi kirjakoht ütleb, et Jeesuse äratas Vaim, tegutsesid Jeesuse ülesäratamisel Jumala kaks Isikut üheskoos.

Kes äratas apostel Pauluse sõnul Jeesuse surnuist? (Ga 1:1; Ef 1:17-20).

Mida ütles Jeesus ise oma ülestõusmise kohta? Kuidas aitab see tekst mõista kõike Tema ülestõusmisega seonduvat? Jh 10:17, 18.

"Üle Joosepi renditud hauakambri oli Kristus võidukalt kuulutanud: "Mina olen ülestõusmine ja elu!" Selliseid sõnu võis lausuda ainult Jumal. Kõik loodud olevused elavad Jumala tahte ja väe läbi. Nende elu sõltub Jumalast. Kõrgeimast seeravist lihtsaima elusolendini on kõik oma elu saanud elu Allikalt. Ainult Tema, kes on üks Jumalaga, võis öelda: "Mul on meelevald oma elu jätta ja mul on meelevald seda jälle võtta." Oma jumalikkuses oli Kristusel vägi purustada surma ahelad." – DA 785.

Ehkki Paulus räägib vähe Kristuse elust, on tema kirjade püsivaks teemaks Tema surm ja ülestõusmine. Paulus ütleb, et ta on usklikele "kõigepealt" (1 Ko 15:3) rääkinud tähtsaimast – "Kristus suri meie pattude eest kirjade järele ja et ta maeti ja et ta üles äratati kolmandal päeval kirjade järele ja et ta ilmus Keefasele." (3. - 5. salm). Ei ole mingi ime, et sarnaselt ristimisega seostab Piibel ka Kristuse ülestõusmisega Kolmainsuse kõik kolm Isikut. Sellel tõsiasjal on määrav tähtsus kõigele, millesse me kristlastena usume. Paulus ütleb, et ilma selle usuta pole meil mitte mingit lootust (17. s).

Miks on Jeesuse ülestõusmine meile kui seitsmenda päeva adventistidele äärmiselt oluline, eriti meie arusaama valguses surnute seisukorrast?

Edasiseks uurimiseks: Ellen G. White' i raamatust "Ajastute igatsus" orig lk 72-74, 111-113, 122, 123; raamatust "Suure Arsti jälgedes" orig lk 479; Jes 58. ptk.

"Jeesus on meie eeskuju. ... Ta elas, et rõõmustada, austada ja ülistada oma Isa ka elu pisiasjades. Tema töömehe-elu algas käsitöölise lihtsa ametiga, millega teenitakse palehigis oma igapäevast leiba. Ta teenis Jumalat niihästi puusepa tööpingi taga kui suurte rahvahulkade ees imetegusid tehes. Igale noorele, kes järgib Kristuse eeskuju ustavuses ja sõnakuulelikkuses, kuuluvad sõnad, mida Tema kohta ütles Isa Püha Vaimu vahendusel: "Vaata, see on mu sulane, kellesse ma olen kiindunud, mu valitu, kellest mu hingel on hea meel." Jes 42:1." – DA 74.

Kõik Kristuse elusse puutuv sai teoks tänu Vaimu tegutsemisele: 1) Tema eostamine (Lk 1:35); 2) Tema ristimine (Lk 3:21, 22); 3) Tema õigeksmõistmine – see on Tema patuta elu (1Ti 3:16); 4) Vaimu juhtimine Tema teenimisele pühendatud elus (Lk 4:1; vt ka Lk 2:49); 5) Tema imeteod (Mat 12:28); 6) Tema ülestõusmine (1 Pe 3:18). Kõik see osutab möödapääsmatult Püha Vaimu tähtsusele lunastusplaanis ja meie elus.

Küsimused aruteluks:

1. Rääkige klassis Jeesuse sündimisest inimesena ja arutlege, mida tähendab tõde Jumala enese tulekust "alla" meie maailma ohverdama end meie pattude eest. Millist lootust kannab see tohutu tähtsusega tõde?

2. Ellen White ütleb, et tol ajal levitati jutte Jeesuse sünnist "vallaslapsena". Mida õpetab see meile täna? Kas tunned kedagi, kes ootab last väljaspool abielu, või on oma elus kunagi sarnase vea teinud? Kuidas saate klassina sellist inimest aidata ja mitte minna kaasa tagarääkimisega?

3. Kuidas aidata inimesi praktiliselt, nagu tegi seda Jeesus – külastada haigeid, kutsuda inimesi lõunale? Miks on sellised teod Püha Vaimu töö nähtav avaldumine meis?

4. õppetükk — 15. - 21. aprill

Püha Vaimu töötus

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 2Mo 31:3; 4 Mo 11:25; Jes 6:1-7; 48:10; Hes 36:25-27; Mal 3:2, 3; Mat 3:11; Ro 8:9; 2 Ko 3:3; 5:17; 7:1.

Meelespeetav tekst: "Ja mina palun Isa, ja tema annab teile teise Trööstija, et see teie juurde jääks igavesti" (Joh 14:16).

Paljud Vana Testamendi kirjutajad rääkisid Vaimu väljavalamisest (Jl 3:1, 2). Ristija Johannes, Jeesuse eeljooksja, kuulutas rahvahulgale, et see, kes tuleb pärast teda, Messias, ristib patukahetsejaid Püha Vaimu ja tulega.

Ometi ei näinud jüngrid vajadust Vaimu järele Jeesuse teenistuse ajal. Jeesus oli nende kõrval. Miks peaksid nad vajama kedagi teist?

Kuid Jeesus ei pidanud jääma alatiseks nende juurde, vähemasti mitte inimesena. Lunastusplaan nõudis Tema lahkumist ja teenistust taevases pühamus enne lõplikku tagasipöördumist ning oma verega ostetute taganõudmist.

Seepärast lubas Ta saata oma Vaimu. Vaimust pidi saama jüngerite juht ja Trööstija, sest neil ei olnud võimalik järgneda oma Isandale sinna, kuhu Ta pidi peatselt siirduma.

Töötatud Trööstija pidi saama jüngerite püsivaks Kaaslaseks. Tema kinnitab ja trööstib neid nende kaotusvalus ning täidab igakülgsest nende lahkuva Sõbra koha. Sel nädalal näeme, et töötatud Vaim ei olnud mõeldud ainult jüngeritele, vaid ka meile.

Vee töötamine

"Ja ma piserdan teie peale puhast vett, et te saaksite puhtaks; kõigist teie rüvedusist ja kõigist teie ebajumalaist ma puhastan teid! Ja ma annan teile uue südame ja panen teie sisse uue vaimu! Ma kõrvaldan teie ihust kivise südame ja annan teile lihase südame! Ma panen teie sisse oma Vaimu ja teen, et te käite mu seadluste järele ja peate mu kohtuseadusi ning täidate neid!" (Hes 36:25-27).

Loe toodud kirjakoha töotusi. Mida lubab Jumal oma rahva heaks teha? Miks võime kindlalt väita, et need vanal ajal elanuile antud tekstid kehtivad ka täna meie kohta? (Vt ka Ro 8:9; 2 Kor 3:3; 5:17; 7:1; Gal 5:16, 25; Ef 5:26; 1 Te 4:3).

Hesekiel kasutab Vaimust rääkides vee sümbolit. See viitab Vaimu puhastavale ja eluandvale väele. Kristuse järelkäijad saavad uue elu, mis Püha Vaimu väe abil puhastatakse liha rüvedusest, andes neile võimaluse elada usus ja sõnakuulmises.

Seepärast on arusaadav, et Vaimu tööks on kõigele lisaks ka pühitsusprotsess. Siia hulka kuulub harjumuste, tegude, sõnade muutus. Aga kõige olulisemaks on loomulikult südame muutus.

Loe 2 Kor 3:3. Kuidas aitab see tekst selgitada Püha Vaimu tegevust meie elus?

Tuginedes ülaltoodud kirjakohale küsi endalt: milline on minu kui "Kristuse kirja" sõnum neile, kes mind loevad?

Ristija Johannese töötus

"Mina ristin teid küll veega meeleparanduseks, aga kes tuleb pärast mind, on vägevam mind ja mina ei ole kõlvuline temale jalatseidki kandma; tema ristib teid Püha Vaimu ja tulega" (Mat 3:11).

"Johannes kuulutas Messia tulekut ning kutsus rahvast meeleparandusele. Pattudest puhastamise märgiks ristas ta neid Jordani jões. Sellise ilmeka sümboli kaudu kuulutas ta neile, kes pidasid end Jumala valitud rahvaks, et ilma südame ja elu puhastamiseta ei ole neil osa Messia kuningriigis." – DA 104.

Johannes oli väga hästi teadlik, et tema ristimisest ei piisa selleks, et inimesed võiksid seista Jumala ees. Selleks oli vaja enam kui veega ristimist. Vajalik oli ka tulega ristimine.

On äärmiselt huvitav märkida, et Püha Vaimu tööd sümboliseerivad nii vesi kui tuli. Raske on leida kaht sedavõrd vastandlikku nähtust nagu tuli ja vesi. Ometi kasutatakse neid mõlemaid Püha Vaimu töö iseloomustamiseks.

Kuidas aitavad järgnevad kirjakohad mõista tuld Püha Vaimu sümbolina? Jes 6:1-7; 48:10; Mal 3:2, 3; Lk 12:49; Hbr 12:29.

Tuli ja vesi on kaks võimast looduslikku puhastusvahendit, mistõttu nende kasutamine Püha Vaimu südant uueksloova töö kujutamiseks on vägagi sobiv. Ometi on tule tegevus vee omast täiesti erinev. Nad võivad küll vaimulikus mõttes teostada sama asja, kuid töö protsess ise on sealjuures erinev. Vesi seostub meie mõtteis eelkõige rahustava, värskendava, meeldiva toimega, seevastu tuli küll soojendab, kuid viitab nii katsumustele (1 Pe 4:12) kui ka valule ja kannatustele. Sulatusahju tule kujund ei tekita mingeid mõnusaids ega meeldivaid assotsiatsioone. Seda kahtlemata põhjusel, et mõnikord meis teha tulev töö sarnaneb põletusahju tulega: meist tuleb välja sulatada patt ja põletada räbu.

Milliseid "tule" abil tehtud olulisi muutusi on toimunud sinu elus? Mida õpetlikku omandasid neist kogemustest, mida võiksid teistega jagada?

Veel ei olnud Vaimu

"Aga pühade viimsel, suurel päeval seisis Jeesus ja kõneles valju häälega ning ütles: "Kellel on janu, see tulgu minu juurde ja joogu! Kes usub minusse nagu Kiri ütleb, selle ihust peavad voolama elava vee jõed!" Aga seda ta ütles Vaimust, kelle pidid saama need, kes temasse usuvad; sest veel ei olnud Vaimu, ei olnud ju Jeesust veel mitte austatud" (Joh 7:37-39).

Kui Jeesus neid sõnu lausus, oli Vaim tuvi kujul juba Tema peale laskunud. Rohked Vana Testamendi viited osutavad, et Püha Vaim oli aastatuhandeid inimkonna heaks tegutsenud. Mida siis tähendavad Johannese sõnad: "Veel ei olnud Vaimu"?

Ehkki Vaim oli tegutsenud inimeste juures alates pattulangemisest, ei olnud Ta maa peale laskunud oma täiuses. See pidi toimuma alles peale Jeesuse ülendamist (vt järgmise nädala õppetükki).

Mida lubas Jeesus jüngeritele enne oma lahkumist, viidates oma kohalolekule? Mat 28:20; Ap 1:4, 5.

Kuidas aitab Joh 16:7 meil mõista Kristuse töotust jääda meie juurde kuni maailma-ajastu lõpuni?

Kristuse lahkumine rikastab jüngreid ja ülejäänud usklikke, mitte ei tee neid vaesemaks. Maa peal elades sai Jeesus olla korraga ainult ühes kohas. Kui Ta viibis koos kolme jüngriga mäel, siis ei saanud Ta samal ajal olla teiste jüngeritega mäe jalamil. Ta oli piiratud ruumis, nii nagu meiega. Aga Püha Vaimu ei piira inimolemus ega ruum. Kuna Vaim saab olla korraga kõikjal, siis ei seo Teda inimkeha piiratus. Ta jõuab kõikideni, kus iganes inimesed ka ei viibiks. Ja Püha Vaimu kohaloleku kaudu jääb Jeesus meiega kuni maailma lõpuni.

Loe veelkord tänase osa alguses olevaid tekste. Kas tunnend kedagi, kellest "elava vee jõed" on voolanud sinuni? Missugune oli/on see inimene? Kuidas saaksid sina sarnaneda temaga tema positiivseid omadusi silmas pidades?

Jeesuse töötus

Mida töötas Jeesus oma jüngritele vahetult enne ristilöömist? Millist lootust pakub see töötus meile täna? (Joh 14:16).

Jeesus kasutab siin sõna "paluma" "küsimise" tähenduses. Johannese kirjutistes märgib see tavaliselt olukorda, kus üks isik küsib midagi endaga võrdselt isikult.

See on Jeesuse esimene otsene töötus jüngritele Püha Vaimu tuleku kohta. Ilmselt viitab Ta siin nelipühapäevale. Sellegipoolest ei ole tegu Vaimu esmailmumisega maa peale.

"Püha Vaim oli maailmas ka enne seda, sest lunastustöö algusest peale on Ta teinud tööd inimeste südames. Kuid nii kaua, kui Kristus oli maa peal, ei igatsenud Tema jüngrid ühtegi teist aitajat. Alles siis, kui Ta neist lahkus, tundsid nad vajadust Püha Vaimu järele, ja siis Ta tuli." – DA 669.

Mida räägivad need kirjakohtad Püha Vaimu mõjust inimestele enne Kristuse tulekut? 2 Mo 31:3; 4 Mo 11:25; 1 Sa 10:6; L 51:10, 11; Hes 36:25-27.

Joh 20:22 näitab, et enne lahkumist puhus Kristus oma jüngrite peale ja sõnas: "Võtke vastu Püha Vaim!" Ja veel: "Ja vaata, mina läkitan teie peale oma Isa töötuse!" (Lk 24:49). Ent alles peale Kristuse taevasseminekut saadi see and kätte Tema kogu täiuses. Alles siis, kui jüngrid olid usus ja palves täielikult alistunud Vaimule, valati Ta nende peale välja. Teatud mõttes õnnistati siis Kristuse järelkäijaid taevaste andidega. Teisisõnu, kuigi Kristus andis neile selle imelise töötuse, pidid nad laskma Jumalal end selle vastuvõtmiseks valmistada. Kas tänapäeval toimub see kuidagi teisiti?

Meil on kombeks öelda, et peame paluma Püha Vaimu pärast, aga mida peab tegema selleks, et olla valmis Tema vastuvõtmiseks?

Teine Trööstija

"Ma ei jäta teid vaestekslasteks; ma tulen teie juurde" (Joh 14:18).

"Teine Trööstija" (Joh 14:16) pidi astuma Jeesuse kohale. Seni oli Jeesus olnud oma jüngritega, olles igas olukorras neile toeks. Nüüd pidi Tema kohale asuma üks teine Isik.

"Trööstijana" tõlgitud kreeka keelne liitsõna koosneb kahest sõnast – *para* tähendab "kõrval" ja *kletos* tähendab kutsutu. Seega *parakletos* tähendab "kellegi kõrval seisma kutsutu" ehk teisisõnu, keegi, kes on kutsutud abistama teist igas hädas. See sõna omab ka "advokaadi" või "nõuandja" tähendust.

Sama verbi on tõlgitud ka "innustama". Seega on Vaim samuti "Innustaja". Õigupoolest iseloomustab see Vaimu töö väljapaistvat osa, nagu toonitab Johannes. Ta "õpetab" ja "tuletab teile meelde kõik" (Joh 14:26). Tema tunnistab Kristusest (Joh 15:26), "toob maailmale selguse patu kohta ja õiguse kohta ja kohtu kohta" (Joh 16:8), "juhatab teid kõigesse tõesse" ja kuulutab tulevase asju (13. s) ning austab Kristust, kelle omast "Ta võtab ja kuulutab teile" (14. s).

Ometi kannab see sõna ka mõtet alati käepärast olevast abilisest, kes annab nõu, jõudu, innustust ja kõike, mida me iganes vajame. Jeesus küll ei samasta ennast Vaimuga, kuid on ilmne, et Püha Vaim teeb Tema rahvale kõike, mida teeks Kristus ise.

Kuidas aitavad järgnevad kirjakohad – 1 Joh 3:24, 4:13 – mõista Püha Vaimu tööd meie elus täna?

Apostlid ja nende kaasusklikud ei pidanud jääma üksi ega abita peale Jeesuse taevasse minekut. Nendega pidi jääma nende kõiki vajadusi rahuldav Abiline. "Ta seletas, et Püha Vaimu kaudu suhtleb Tema nendega." – DA 670.

Kuidas oled sina kogenud Püha Vaimu kui Trööstija kohalolekut? Ole valmis jagama oma kogemust hingamispäevakooli klassis.

Edasiseks uurimiseks: Ellen G. White'i raamatust "Apostlite teod" orig lk 36, 40, 41, 52-54; "Ajastute igatsus" orig lk 100-103, 668-672; "Evangeeliumi teenrid", orig lk 284-289.

"Püha Vaim on Kristuse esindaja, kuid ilma inimliku kujuta ja sellest sõltumatu. Oma inimolemuses ei saanud Kristus olla isiklikult igal pool. Sellepärast oli jüngritele kasuks, et Jeesus läks Isa juurde ja saatis Püha Vaimu enda järglaseks maa peale. Nüüd polnud keegi eelistatum oma asukoha või võimaluse tõttu Kristusega isiklikult suhelda. Püha Vaimu läbi saab Issand olla kõigi juures. Selles mõttes saab Ta olla inimestele lähemal kui siis, kui Ta poleks taevasse läinud." – DA 669.

"Kui me vaatame Jeesusele ja usaldame Teda, saame endale abiks väe, mis on ära võitnud vaenlase otse lahinguväljal ning igas kiusatuses valmistab Tema meile pääsetee. Kui Saatan tuleb nagu veetulv, peame seisma tema kiusatustele vastu Vaimu mõõgaga ja Jeesus kaitseb meid oma kilbiga." – 5T 426.

Küsimused aruteluks:

1. Arutlege klassis vastuste üle neljapäevase osa viimasele küsimusele.
2. Kas tunned kedagi, keda just praegu katsutakse läbi tulega? Miks mitte terve klassiga otsida see inimene üles ja kinnitades oma muret tema pärast, pakkudes talle oma abi?
3. Kuidas saame meie teha Püha Vaimu tööd? Teisisõnu, kuidas saame meie lohutada, innustada, õpetada? Kas seda tehes avaldub Vaimu töö meie elus? Millised teised viisid näitavad Püha Vaimu kohalolekut? Kuidas on Püha Vaimu töö meis kooskõlas kõigi Piibli käskudega teiste armastamise ja teenimise vajadusest?

5. õppetükk — 22. - 28. aprill

Täitunud tõotus

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 2 Mo 23:16; Mrk 16:17; Joh 4:35; 14:16-26; 16:7-13; Ap 1:4, 5, 14; 2:1, 2, 5-7, 22-35.

Meelespeetav tekst: "Ja taevast sündis äkitselt kohin, otsekui oleks kange tuul puhunud, ja täitis kõik koja, kus nad istusid. Ja neile ilmus nagu lõhestatud tulekeeli, ja need langesid üksikult igaihe peale nende seast. Ja nad kõik said täis Püha Vaimu" (Ap 2:2-4).

Käesoleval nädalal loeme ühest suurimast ja tähtsamast sündmusest lunastuse ajaloos: Püha Vaimu väljavalamisest nelipühipäeval. See märkimisväärne ja vaatamänguline sündmus täitis Issanda tõotuse, mille Ta andis enne taevasseminekut, et apostlid ja jüngrid "peab ristitama Püha Vaimuga" (Ap 1:5) ja neile antakse "vägi kõrgest" (Lk 24:49). Püha Vaim tuli nende peale, nagu Jeesus oli töötanud, ja nad hakkasid rääkima teistes keeltes "Jumala suuri asju" (Ap 2:11). Äärmiselt oluline on tähele panna, et esimene asi, mida nad selle anniga tegid, oli tunnistamine oma Issandast. Ja see oli alles Püha Vaimu töö algus, mida Ta jätkab tänaselgi päeval Issanda koguduses.

Nagu me kohe näeme, ei toimunud see suur sündmus vaakumis. Tegu oli mitmete sündmuste kulminatsiooniga, millest kõik keskendusid Jeesuse elule, surmale, ülestõusmisele ja taevasse minemisele. Nende sündmuste hulka kuulus ka Issanda rahva ettevalmistamine Tema poolt, et olla valmis vastu võtma seda imelist taevast vihma.

Usk ja töotus

"Ja kui ta nendega koos oli, keelas ta neid Jeruusalemmast ära minemast, käskis aga oodata Isa töotust, "mis teie," ütles tema, "olete kuulnud minult. Sest Johannes ristis veega, aga teid peab ristitama Püha Vaimuga mitte kaua pärast neid päevi!" (Ap 1:4, 5).

Ülaltoodud salmides räägib Jeesus töotusest, mille Ta jüngritele oli andnud. Millisest töotusest on jutt? Vt Joh 14:16-26; 16;7-13.

Vastavalt Ap 1:4 pidid jüngrid jääma Jeruusalemma, kuni töotus täitub. Selles kâsus "oodata" rõhutatakse Jumala töotuse täitumist määratud ajal. Vaim ei tule lihtsalt ootamise tulemusel. "Töotusena" tõlgitud sõna *epaggelia*, on kasutusel ka teistes Uue Testamendi tekstides ja rõhutab Jumala armu, mitte inimlikku jõupingutust. See on Jumala and, mille saab vastu võtta usu kaudu.

Loomulikult on ka usk Jumala and (Ef 2:8), ent on asju, mida usklik saab oma usu tugevdamiseks teha. Äärmiselt rumal ja mõtlematu on arvata, et kuna meile on usku tõotatud, siis me saame kõik, mida vajame, ilma omapoolse jõupingutuse või koostöota Jumalaga. Neile, kel on usku, tõotatakse suuri asju (Rom 5:1; Hbr 11:6), kuid seda usku peab usklik väärtustama, kasvatama ja kaitsma.

Millisel praktilisel moel saame kasvatada oma väikest usku ja luua sellele soodsa kasvukeskkonna? Vastamisel on abiks järgnevad kirjakohad: 5 Mo 4:9; L 119:1, 2; Kol 3:1, 2. Milliseid teisi usu kaitsmise ja tugevdamise võimalusi tunnend? Milline toimib eriti hästi just sinu puhul?

Valmistumine oodates

Eile lugesime kirjakohti, kus Jeesus käsib jüngritel Jeruusalemma jääda, mida nad ka tegid (Ap 1:12). Siin näeme üht usu tähtsaist põhimõtteist – sõnakuulelikkust. Ei tasu arvata, et Issand täidab oma töötused, kui me oleme Talle sõnakuulmatud.

Loe Ap 1:14. Kuidas valgustab see tekst jüngrite hulgas valitsenud suhtumist, mis võimaldas neil olla üheskoos valmis Püha Vaimu väljavalamiseks? Vt ka Ap 2:1, 46.

Räägitakse lugu kuulsast inglise admiralist lord Nelsonist, kes vahetult enne tähtsat merelahingut kutsus enda juurde kaks omavahel vaenujalal olevat ohvitseri ja viis nad kohta, kust oli hästi näha vaenlase sõjalaevastik, mis valmistus neid ründama. "Teie ees," sõnas admiral, "on teie vaenlased. Suruge üksteisel kätt ja olge sõbrad nagu korralikele inglastele kohane." Teisisõnu, eesseisev lahing oli niivõrd tõsine, et isiklikud vastuolud oleksid muutnud võidu küsitavaks.

Niisamuti ilmneb toodud tekstidest, kuivõrd oluline oli üksmeel jüngrite vahel, kes minevikus polnud sugugi alati üksteisega ühel meelel.

Loe Mrk 9:33, 34 ja Lk 22:24. Mille üle jüngrid varem vaidlesid?

Ülaltoodud tekstid Apostlite tegude raamatust näitavad, et Vaim valati välja pärast seda kui jüngrid jõudsid üksmeelele ega võidelnud enam omavahel kõrgema positsiooni pärast. Nad olid ühel meelel. Erimeelsused olid heidetud kõrvale. Jüngreid liitis ühine eesmärk, mis oli märksa olulisem igasugustest omavahelistest nägelustest. Ühise eesmärgi täitumise nimel tuli neil isikutevahelistest vastuoludest läbi murda. "Ja usklake hulk oli üks süda ja üks hing" (Ap 4:32).

Millised asjad rikuvad sinu koguduse üksmeelt? Kuidas saad sina olla oma koguduse liitvaks jõuks?

Töötuse täitumine nelipühil

"Ja kui nelipühipäev kätte tuli, olid kõik ühes paigas koos. Ja taevast sündis äkitselt suur kohin, otsekui oleks kange tuul puhunud, ja täitis kõik koja, kus nad istusid" (Ap 2:1, 2).

Nelipühi on tuletatud sõnast, mis tähendab "viiekümnes", viidates hapnemata leibade püha ja nelipühi - uudsevilja püha - vahele jäävale 50-le päevale. Sel pühil töid Iisraeli lapsed Issandale kõigutusohvri uudseviljast, väljendades nii oma tänu Tema materiaalsete õnnistuste eest (3 Mo 23:15-21).

Peale selle, kuna rabide arvestuse järgi oli Issand andnud 50 päeva peale Egiptusest väljumist Iisraelile Siinail käsud, siis pühitsesid juudid seda ka Siinai mälestuseks. Siinail pandi Issandaga sõlmitud lepingu kaudu alus 12-st suguharust koosnevale rahvusele, kes pidi olema "preestrite kuningriigiks ja pühaks rahvaks" (2 Mo 19:6) ning kuulutama tõe Jumalast pattu ja ebajumalakummardamisse langenud maailmale. See püha seostub erakordselt hästi kriitilise tähtsusega hetkega algristikoguduse rajamise ajaloos, kes oli samuti kutsutud kuulutama tõe Jumalast ebajumalateenistusest ja patust läbiimbunud maailmale.

Otsi üles järgmised kirjakohad - 2 Mo 23:16, Joh 4:35. Kuidas aitavad need mõista Apostlite tegude raamatus kirjeldatud sündmuste vaimulikku konteksti?

Huvitav on märkida, et just nelipühi meelitas kohale kõige arvukamalt juute eri maadest. Ap 2:5 räägib jumalakartlikest juutidest "kõigist rahaist taeva all". See oli täiuslik hetk Püha Vaimu erakordseks väljavalamiseks algristikoguduse peale, et see oleks valmis ellu viima oma missiooni.

Kuidas mõistad sina oma rolli koguduse missioonis kuulutada maailmale evangeeliumi? Millist rolli sa mängid? Mida enamat saaksid teha?

Taevas ja Vaimu väljavalamine

Loe Ap 2:22-35 ja seejärel vasta küsimustele:

1. Kuidas vastandab Peetrus Taavetit ja Jeesust? Milline on tema sõnade olulisim mõte?

2. Millise rõhu asetab Peetrus oma kõnes Kristuse surmale ja ülestõusmisele?

3. Milline oli Isa töötus? (33. salm).

4. Milline erakordne sündmus taevast eelnes Püha Vaimu väljavalamisele?

"Kristuse taevasseminek oli signaaliks Tema järelkäijaile töötatud õnnistuse saamiseks. Nad pidid ootama seda enne oma töö juurde asumist. Kui Kristus sisenen taevastesse, tõsteti Ta keset juubeldavaid ingleid troonile. Niipea kui see tseremoonia oli lõpule viidud, langes Püha Vaim rikkalike voogudena jüngritele ning Kristus sai tõepoolest austatud – sellesama auga, mis Tal oli olnud Isaga igavesest ajast peale. Püha Vaimu väljavalamine nelipühil oli taeva märguanne, et Lunastaja kroonimine uude ametisse oli lõpule viidud. Vastavalt oma töotusele oli Ta saatnud taevast Püha Vaimu oma järelkäijatele märgiks, et Ta oli Preestri ja Kuningana vastu võtnud kogu meelevalla taevas ja maa peal ning oli võitnud Valitsejaks oma rahva üle." – AA 38, 39.

Kuidas avaldub tänases osas taeva ja maa vaheline tihe seos? Kuidas olla tähelepanelikum selle taeva ja maa vahelise sideme suhtes? Meenuta, mida oled sina viimase 24 tunni jooksul teinud sellist, mis osutab sinu tähelepanematusele nimetatud seose reaalse olemasolu suhtes?

Keelteand

Loe Ap 2:5-15. Millisel selgel moel selgitab Piibel siin keelteanni tähendust, mis kaasnes Püha Vaimu väljavalamisega? Milliseid keeli räägiti ja miks on see vastus oluline meile täna?

Püüa kujutleda järgmist pilti. Pühendunud juudid kõigist toleaegeist tuntud maadest olid kogunenud (nagu igal aastal) suurele pühale, kui äkitselt sünnib – mis? Käputäis galilealasi, keda tuntakse lihtlabaste maameestena (kindlasti pole tegu Iisraeli kõrgeltharitud eliidiga), hakkavad äkki rääkima eri keeltes! Mis toimub?

Pole raske ette kujutada nende inimeste ehmatust, kes kuulevad neid mehi äkki rääkivat nende emakeeles. Nende hämming on sedavõrd suur (Ap 2:13), et keegi süüdistab jüngreid purjusolekus – nad olevat täis "magusat viina", mis on ju tegelikult üpris tobe mõte. (Kui palju on siis lõppeks neid inimesi, kes alkoholi mõjul hakkavad rääkima võõrkeelt, mida nad pole varem osanud?)

Loe lisaks Ap 2. peatükile ka Mrk 16:17. Kuidas aitab see kirjakoht mõista keelteanni tähendust?

Apostlite tegude raamatu 2. peatükist, kus keelteandi esmakordselt mainitakse, nähtub selgelt, et "keeled" on Vaimu poolt antud võime rääkida võõrkeeli. Õigupoolest tähendab "keelena" tõlgitud sõna (ka näiteks 1 Kor 14. ptk) *glossa* algkeeles keelt kõnekeele mõistes. Kui me kasutame tõlgendamise põhimõtet, mille järgi raskemaid kirjakohti tõlgendatakse kergemate abiga, siis raskemaid "keele" kirjakohti (1 Kor 14. ptk) tuleb uurida selgete kirjakohtade valgusel – ja Ap 2. ptk ütleb ühemõtteliselt, et keelteand oli võime rääkida võõrkeeli. Seda on oluline teada, eriti tänapäeval tuntud "keeltega rääkimise" nähtuse kontekstis, kus inimesed usuvad, et arusaamatu ja mõttetu pomisemine tõendab Püha Vaimuga täitumist. Püha Vaimu väljavalamisel nelipühil ei juhtunud päris kindlasti mitte midagi sarnast.

Edasiseks uurimiseks: Ellen G. White'i raamatust "Apostlite teod", orig lk 30-37; Tunnistused kogudusele 8 kd, orig lk 19-21; "The Story of Redemption", lk 242-247.

"Püha Vaim, võttes tulekeelte kuju, langes kokkutulnute peale. See oli sümbol jüngritele antavast annist, mis võimaldas neil soravalt kõnelda keeltes, mis seni neile tuttavad polnud. Tule ilmumine sümboliseeris ka seda tulist indu, millega apostlid pidid töötama, samuti väge, mis pidi nende tööga kaasas käima." – AA 39.

"Mõned neist inimestest tegelevad asjadega, mida nad nimetavad Issanda poolt kogudusele antud andideks. Nad toovad kuuldavale tähenduseta sõnamulinat, mida nad nimetavad tundmatuks keeleks, kuid mis on paraku tundmatu mitte ainult inimestele, vaid ka Issandale ja kogu taevale. Niisuguseid ande mõtlevad välja inimesed suure petja abiga. Fanatismi, väära elevust, võltsi keeltega rääkimist ja lärmakust peetakse kogudusele antud Jumala andideks. Paraku on mõningaid inimesi selles osas lihtsalt petetud." – 1T 412.

Küsimused aruteluks:

1. Lugege klassis ette Ap 1:14. Millised olulised elemendid aitasid kaasa üksmeele tekkimisele nende seas, kelle vahel minevikus olid valitsenud erimeelsused? Kuidas saate oma klassiga aidata kaasa samasuguse üksmeele saavutamisele oma koguduses?

2. Jüngrid pidid ootama Püha Vaimu töötuse täitumist? Kas tunned kedagi, kes ootab Jumala mõne töötuse täitumist? Kuidas saate klassiga julgustada seda inimest või neid inimesi oodates usku mitte kaotama? Kuidas saad praktiliselt aidata neil lootust mitte kaotada?

3. "Keeltega rääkimise" nähtus omab kasvutendentsi. Miks mitte teha oma klassiga koos ühine selleteemaline uurimus, mis aitaks vastata küsimustele "keelte" kohta?

6. õppetükk — 29. aprill - 5. mai

Ristimine Püha Vaimuga

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Ap 2:37, 38; 9:5, 6; 1 Kor 12:1-13; 2 Kor 7:9-11; Gal 3:1-11; 5:5, 6.

Meelespeetav tekst: "Ärge joovastuge viinast, kust tuleb õnnetu elu, vaid saage täis Vaimu" (Ef 5:18).

Ristikoguduse sees on sajandite vältel palju vaieldud ja spekulieritud selle üle, mida tähendab "Püha Vaimuga ristimine." Vähesed olemasolevad Pühakirja tekstid kinnitavad, et tegu on Püha Vaimu tegutsemisega uuestisündinud inimese elus. Ilma Vaimu õhutuseta ei omanda keegi uuestisünni kogemust. Need, kes seda on kogenud, on ka Püha Vaimuga ristitud.

Ap 1:5 ütleb Jeesus oma järelkäijatele, et neid ristitakse Püha Vaimuga. Kümme päeva hiljem nelipühipäeval toimunud vaatemänguline sündmus oli ilmselge Tema sõnade täitumine (vt Ap 2. ptk), mil paljud võtsid Kristuse vastu ja said Messia uuestisündinud järelkäijaiks.

Üks asi on igal juhul kindel: igaüks, kes on alistunud usus ja sõna-kuulmises Issandale Jeesusale Kristusele, on saanud Püha Vaimuga ristitud. Armastav ja armastusväärne kristlane, kes on valmis teenima teisi, on niisuguse ristimise parim näide.

Käesoleval nädalal uurime töötust, mis on antud kõikidele, kes end Issandale Jeesusale alistavad.

Üks Vaim, üks ihu

Loe 1 Kor 12:1-13. Mis on Pauluse sõnade mõte, eriti 13. salmis?

Paulus räägib kogudusega, kus valitsesid erimeelsused vaimuandidest arusaamise osas. Oma vastuses hüüatab Paulus ju tegelikult: "Ärge minge tülli niisuguse asja pärast!" Või tema oma sõnadega: "Sest me kõik oleme ühe Vaimuga ristitud üheks ihuks, olgu juudid või kreeklased, olgu orjad või vabad, ja oleme kõik sama Vaimuga joodetud" (1 Kor 12:13).

"Ühe Vaimuga ristitud" võib tõlkida ka "ühes Vaimus ristitud." Seega on tõelised usklikud ristitud ühes Vaimus Kristuse ihusse (13. s), mis on kogudus. Mida muud Paulus ka öelda ei taha, üks on selge – kõik usklikud on reaalselt Vaimuga ristitud ja seega saanud Kristuse ihu, koguduse, osaks.

Idealis eelneb Vaimuga ristimine või pöördumine veega ristimisele. Veega ristimine on südames toimunud muutuse väline tunnus. Tõeline usklik on sündinud Vaimust (Joh 3:5, 6), Vaimuga pitseeritud (Ef 1:13, 14) ning Vaim on talle tagatiseks ja meenutajaks selle kohta, et ta kuulub Jumalale (2 Kor 5:5).

Kui oluline on see, et Püha Vaim elaks meis? (Ro 8:9).

Võttes Jeesuse vastu oma isiklikuks Päästjaks, saame me Vaimu taevase õnnistuse ja kinnituse lõplikust ja täielikust lunastusest. Tema elamine meie sees on meile tagatiseks ja püsivaks meeldetuletuseks sellest, et ühel päeval Jeesus ei ela enam ainuüksi meie sees, vaid me saame elada Tema kõrval koos ustavate inglitega – maailmas, kus kiusatus ega patt ei saa meid iial puudutada. Selleks, et me jätkuvalt peaksime meeles seda lõplikku vabastamist patu võimu alt, on Jeesus andnud meile oma Vaimu.

Alates nelipühist on iga tõeline usklik saanud Vaimu pandi, mis on sama kui Vaimuga ristimine. Meil tuleb endale esitada oluline küsimus: Kui valmis olen ma vastu võtma Vaimu?

Kuidas mõistad sina Püha Vaimuga ristimist? Kuidas vastad küsimusele: "Kas sina oled Püha Vaimuga ristitud?"

Süütunne ja Vaim

"Aga kui nad seda kuulsid, läks see neil südamest läbi ja nad ütlesid Peetrusele ja teistele apostlitele: "Mehed, vennad, mis me peame tegema?" (Ap 2:37)

Jälgi siinkirjeldatud sündmusi. Sama raamatu 2. peatüki eelnevad salmid (alates 14. salmist) näitavad selgelt, mis toimub. Peetrus, tsiteerides Vana Testamenti, jutlustab neile Jeesuse surmast, ülestõusmisest ja taevasseminekust. Ta räägib lunastusplaanist.

Pane tähele ka kuulajate kohest reaktsiooni. Kas nad muutusid rõõmsaks? Õnnelikuks? Vastupidi, see jutt "läks neil südamest läbi". Siinkasutatud kreekakeelne verb tähendabki "lābistama" ja antud kirjakohas kannab see mõtet, et nad tundsid valu, kannatust, nende südametunnistus oli tugevasti häiritud. See pole ka ime, eriti 36. salmi lugedes. Samas peame endale aru andma, et meie oleme samavõrd süüdlased kui need mehed, sest Jeesuse viisid Ristile meie kõikide patud.

Teksti mõte on selge: süütunne, kurbus, valu aitasid neil meestel jõuda sinna, kuhu neil oli tarvis jõuda.

Loe 2 Kor 7:9-11. Kirjuta oma sõnadega välja Pauluse sõnade mõte ja selle seos juutide kogemusega nelipühapäeval.

Niisuguses kontekstis on lihtsam mõista ka Kristuse sõnu: "Õndsad on vaimust vaesed, sest nende päralt on taevariik" (Mat 5:3). Evangeelium on küll rõõmu, rahu ja lootuse kuulutus, kuid päästmisprotsessiga kaasnev patukahetsus ja pühitus põhjustavad meile ka teatud mõttes kannatusi (Ap 14:22). Püha Vaimu üks ülesanne on tuua meid patutunnetusele (Joh 16:8) ja arusaam meie elu patusest peab meil südamest "läbi" minema.

Kuidas on Püha Vaim sinu südamesse patutunnetuse toonud? Millised tunded sellega kaasnesid? Kuidas saab Vaim kasutada patutunnetust sinu vaimuliku kasvamise juures?

Patukahetsus ja Vaim

"Aga Peetrus ütles neile: "Parandage meelt ja igaüks teist lasku ennast ristida Jeesuse Kristuse nimesse pattude andekssaamiseks, ja siis te saate Püha Vaimu anni"" (Ap 2:38).

Kuigi Peetrus lubab siin Püha Vaimu andi neile, kes kahetsevad oma patte ja lasevad end ristida, võivad inimesed patukahetsusele tulle vaid Püha Vaimu töö tulemusel. Seega näeme siin Püha Vaimu reaalset tööd inimese suhte igal astmel oma Loojaga. Vahel nimetavad teoloogid seda "igapäevaseks armuks."

Patukahetsus on mõtlemise ja elu muutus. Nii heebrea kui kreeka keeles tähendab sõna *patukahetsus* muutust, eriti mõtlemise ja suuna muutust. See tähendab inimesepoolset tunnistust eksimisest, mis juhib mitte ainult kurvastusele tehtu pärast, vaid ka muutumisele, pöördumisele elu Allika poole ja moraalsele arusaamisele toimunud. Tõeline patukahetsus (2 Kor 7:10) on võimas tunnistus sellest, et inimest on puudutanud Püha Vaimuga ristimine.

Loe Rom 2:4 koos Joh 15:26 ja 16:13, 14-ga. Kuidas aitavad need kirjakohtad mõista Püha Vaimu rolli meie toomisel patukahetsusele?

Püha Vaim on Kristuse esindaja maa peal. Vaid Tema töö, mille kaudu avaldub meile tõe Kristusest, võib inimest veenda patust ja tuua seeläbi tõelisele patukahetsusele. Üksnes Vaimu väe abil on meid võimalik juhtida teadliku valikuni alistada oma patused eluviisid Jumalale ja elada Temale kuulekalt. Vaim puudutab meid, osutades Jumala armastusele ja annab meile ainsa õige ajendi Jumala teenimiseks – tänuliku südame, mis armastab Jumalat, kes on meid alati armastanud (1 Joh 4:10).

Samas pole võimalik Jumalat vägisi armastama hakata. Vaim tuleb ja puudutab meid – ja meil on vabadus valida Talle alistumise ja Tema eemalelükkamise vahel. Valik tuleb teha meil endil, ei kellelgi teisel.

Pane kirja lõiguke isiklikust patukahetsuse kogemusest. Kus sa viibisid, kui esmakordselt oma patustust tunnetasid? Kuidas reageerisid sellele vahetult? Kuidas reageerisid sellele lõpuks? Millised muutused toimusid? Ole valmis jagama oma vastust hingamispäevakooli klassis.

Sõnakuulmine ja Vaim

Loe veelkord juutide reaktsioonist Peetruse tunnistusele Ap 2:37. Mida nad tegid? Võrdle nende käitumist Sauluse käitumisega (Ap 9:5, 6). Mis näitas mõlemal juhul otsemaid nende pöördumise ehtsust?

"Ja meie oleme kõigi nende asjade tunnistajad ja samuti Püha Vaim, kelle Jumal on andnud neile, kes võtavad kuulda tema sõna!" (Ap 5:32). Nagu osutab see kirjakoht, on Püha Vaimu saamise üheks eeltingimuseks sõnakuulmine. Meid päästetakse küll usust, ainuüksi Kristuse õigusega kaetult saame me päästetud patu tagajärgede eest, kuid me ei saa elada Issandale sõnakuulmatuses. Vaim anti selleks, et veenda meid ja see veendumus juhib sõnakuulmisele. Kõik muu on võlts.

Otsi üles järgmised kirjakohtad. Mida räägivad need Vaimu rollist ja sõnakuulmisest?

Ap 16:7 _____

Ga 5:5, 6 _____

Ga 5:22-26 _____

1 Pe 1:2 _____

Maa peal olles manitses Jeesus oma järelkäijaid olema sõnakuulelikud Jumalale, käima käskude järgi, armastama üksteist ja andestama üksteisele, nii nagu Jumal meid armastab ja meile andestab. On ääretult rumal arvata, et Püha Vaim, kes Jeesuse asemel praegu maa peal viibib, soovib meil toimida kuidagi teisiti. Need, kes väidavad end olevat "Püha Vaimuga ristitud" ja tõendavad seda näiteks "keeltega rääkimisega", kuid samas elavad üle astudes Jumala käskudest, petavad ennast. Vaimus elamise suurimaks tõendiks on elu, mis elatakse usus ja Jumalale sõnakuulmises.

Usk ja Vaim

Nagu nägime eile, need, kes otsivad Püha Vaimu mõju oma elus, tuuakse Pauluse sõnul "usu sõnakuulelikkusele" (Ro 16:26). Paraku, kuna need, kes päästetakse Kristuses, on sõnakuulelikud ja kuna pääste on lahutamatult seotud sõnakuulmisega, võivad inimesed kergesti libastuda ja ajada segi pääste tagajärje (sõnakuulmine) pääste vahendiga (usk Kristusesse). Galaatlastel oli nimelt selline probleem.

Loe Ga 3:1-11. Millest Paulus siin räägib? Milline mure tal seoses galaatlastega on? Pööra eriliselt tähelepanu rollile, mille ta siin Vaimule omistab.

Püha Vaim peab juhtima inimesed "kõigesse tõesse" (Jh 16:13) ja "kõige tõe" keskpunkt on loomulikult ristilöödud Kristus (1 Kor 2:2). Suurim ja tähtsaim kõigist tõdedest on see, et Jeesus Kristus suri maailma pattude eest, et Kolgatal maksis Ta kõigi inimeste pattude hinna ning igaüks võib usu kaudu saada andestuse oma pattudele ning seista täiuslikuna Jumala ees. Selle tõe tuumaks on tõsiasi, et mitte ükski inimese tegu, isegi mitte käsutegu, ei suuda lepitada tema patte ega tuua nende andestust (Ro 3:20; Ga 2:16). Pattude andestus ja lepitus on saadaval üksnes Jeesuse töö läbi ja saavad elavaks nende elus, kes usuvad ehk teisisõnu, kes nõuavad seda endale usus (Ga 3:5, 6). Seega, sama Püha Vaim, kes juhib meid sõnakuulmisel, on seesama, kes aitab meil mõista üliolulist tõe päästest ainuüksi usu kaudu. On selge, et galaatlased olid mingil põhjusel selle tohutu tähtsusega tõe silmist kaotanud.

Pööra tähelepanu ka määravale rollile, mille Paulus omistab siin Pühale Vaimule (Ga 3:2-5) ja kuivõrd tihedalt seostab Paulus Püha Vaimu inimeste tulekuga usule, vastandades seda käsu tegudele.

Nimeta käsumeelsuse varjatud lõkse, millesse on kerge langeda? Kuidas end nende lõksude eest kaitsta?

Edasiseks uurimiseks: Ellen G. White'i raamatust "Apostlite teod" orig lk 41-46, 50; "Christian Service" lk 252-255; "Patriarhid ja prohvetid", lk 283-287, 290, 632-634; "Testimonies for the Church" 6. kd, lk 444; 7. kd, lk 211, 212; 2 Mo 14. ptk.

"Lubage Kristusel tegutseda oma Püha Vaimu kaudu ja äratada teid surnuist ning alistada teie mõtted endale. Lubage Tal kasutada teie võimeid. Tema on iga teie võime Looja, et saaksite tuua austust ja ülistust Tema nimele. Pühendage end Temale ja kõik, kes teiega kokku puutuvad, näevad, et teie tegevuse taga seisab Jumal ning teie parimad omadused on pühendatud Tema teenimisele. Võimed, mida kunagi kasutati enese teenimiseks ja väärivate eesmärkide saavutamiseks, olles varem ebaõigluse teenistuses, allutatakse Jeesusale Kristusele ja need saavutavad kooskõla Jumala tahtega." – Ellen G. White "Testimonies to Ministers and Gospel Workers", lk 396.

"Me vajame ristimist Püha Vaimuga." – Ellen G. White "Evangelism", lk 66.

Küsimused aruteluks:

1. Jagage oma klassis vastuseid teisipäevase osa viimasele küsimusele. Mida te üksteise vastustest võite õppida?

2. Lugege klassis koos Lk 11:11-13. Seejärel rääkige, mis tunne on olnud kinkida kellelegi asja, mida ta on väga tahtnud. Mis tunne oli teil endal? Miks te olite nii varmas sellist kinki tegema? Mis kasu võib olla inimesel niisugusest kingitusest? Mida õpetab niisuguste mõtete kontekstis töötus meile antavast Pühas Vaimust?

3. Koostage hingamispäevakooli tunniks oma klassiga väike ettekanne teemal "Mida tähendab ristimine Püha Vaimuga." Püüdke ette aimata inimeste võimalikke küsimusi sellel teemal ja olge valmis neile vastama.

7. õppetükk — 6.-12. mai

Püha Vaimu annid

Hingamispäeva pealelõuna

Käesoleva nädala õppeaine: Mt 28:19, 20; Mk 16:15; Rm 12: 6-8; 1Kr 12:7-25; Ef 4:11.

Meelespeetav tekst: “Mis puutub vaimuannetesse, vennad, ei taha ma teid jätta teadmatusse.” “Armuated on küll mitmesugused, aga Vaim on sama” (1Kr 12:1, 4).

Uus Testament tutvustab vaimuande kingina Kristuselt ja väljajagatuna Püha Vaimu poolt. Kuigi Vaim on üks, on ande või Vaimu avaldusvorme palju ja mitmekülgsed. Need armu annid (karismad) esitatakse eelkõige kolmes erinevas lõigus; Rm 12:4-8; 1Kr 12-14 ptk ja Ef 4:7-13. Võib-olla isegi need näited kokku ei ole ammendavad, vaid pigem vaimulikke ande illustreerivad. Need annid töötati kogudusele, kui Jeesus taevasse tõusis (Ef 4:8, 11).

Ükski inimene koguduses ei peaks lootma saada kõiki Vaimu ande. Ka ei peaks kõik liikmed lootma saada ühesuguse anni. Uus Testament võrdleb kogudust, kus need Vaimu avaldused ilmnevad, inimihuga: erinevad osad, täites erinevaid funktsioone, töötamas ometi kõik koos ühise eesmärgi heaks.

Sel nädalal vaatleme mõningaid neist andidest ja kuidas need koguduses avalduvad.

Kogudus kui ihu**Loe 1Kr 12:7-25 ja vasta järgmistele küsimustele:**

1. Millisel põhjusel anti kogudusele Vaim? _____

2. Mis näib siin olevat Pauluse peamine hool? _____

3. Milline on Pauluse kirjelduse kohaselt Vaimu roll? _____

4. Mida soovis Paulus öelda, kasutades näidet inimkehast Püha Vaimu töö illustreerimiseks koguduses? _____

Vaimu läbi oleme me uuesti sündinud ja saanud Kristuse ihu liikmeiks. Ristimise piduliku toiminguga kaudu ühinesime siis teatud kohaliku kogudusega. Ometi ei ole Kristuse ihu ehk koguduse liikmed üksteisele rohkem sarnased, kui seda on erinevad ihu organid. On väga oluline mitte püüda teha ühest inimesest teise koopiat. Me peaksime olema rõõmsad, et meil on erinevad annid.

Siiski, just nagu kõik organid on ühe ja sama ihu osad ja täidavad selles teatavat väga kindlapiirilist ülesannet, ei ole see kogudus, millega liitunud oleme, täielik ega moodusta ihu ilma kõigi selle erinevate liikmeteta. Seda seetõttu, et sarnaselt inimihule vajame me neid erinevaid osi; me vajame erinevaid inimesi, kes suudavad teha erinevaid asju.

Samal ajal ei tähenda mitmekesisus ühtsuse puudumist. Nagu näitab Pauluse analoogia, tegutsevad kõik need erinevad, erinevatena tunduvad ja erinevaid ülesandeid täitvad ihu osad ühtsuses ühise eesmärgi heaks. Kogu Meistri jaoks erinevate andidega inimeste poolt tehtud töö tuleb ühendada suureks tervikuks.

Mis on sinu isikliku kogemuse alusel suurim ebakõla põhjus meie hulgas? Kas see, et oleme kõik erinevad ja omame erinevaid ande või miski muu? Kui, siis mis?

Tarkus ja tunnetus

“Nii antakse ühele Vaimu läbi tarkuse sõna, teisele aga tunnetuse sõna sama Vaimu kaudu; teisele antakse usku samas Vaimus” (1Kr 12:8, 9).

Kui huvitav, et toodud tekstis vaadatakse “tarkuse sõna” ja “tunnetuse sõna” Vaimu andidena. Me kaldume neid sageli pidama omandatuiks õppimise, vaevanägemise või elu õppetundide kaudu. Ometi ei ole need kaks käsitust vastukäivad. Paljud inimesed võivad lugeda ja õppida ja minna läbi elu, omandamata mingit tõelist “tunnetust” või “tarkust”, vähemalt Piibli tõekspidamiste kohaselt neist asjust (Õp 1:7; 9:10). Järelikult vajame me Püha Vaimu, et anda meile tunnetust ja tarkust nende sõnade piibellikuses tähenduses.

Kuidas aitab 2Tm 3:7 meil mõista Vaimu vajadust piibelliku tarkuse ja tunnetuse jaoks?

On kurb, aga tõsi, et ajaloo jooksul paljud “suurimatest” Piibli õpetlastest ei uskunud Piibli tõesid. Nad võisid olla maailmakuulsad eksperdid algkeelte osas ja võib-olla isegi ületamatud oma piibelliku ajaloo tundmises. Kuid neis tekstides mainitud vaimulik tarkus ja tunnetus Jumala suhtes puudus neil täielikult. Kui kahju!

Loe 1Kr 2:5-7. Millisele tarkusele siin viidatakse? Miks vajame selle tundmiseks Vaimu?

Vaata Pauluse asetatud kontrasti tunnetuse ja tarkuse erinevate liikide vahel. Pane ka tähele, kuidas vastandab ta maailma tarkuse Jumala “väega”. See on tähtis, sest Jumala tarkus on elu muutev. See toob meie ellu vae ja muutuse — see ei ole ainult faktid ja teoreemid. See on teatav elumuutev vägi, mis tuleb üksnes Püha Vaimu tegutsemisest meis. Seda ei suuda iial teostada kogu maailmalik tunnetus ja tarkus.

Millist liiki tunnetus on muutnud sinu elu? Millist liiki mitte? Mida saad oma vastusest õppida?

Imed ja tervendamised

Vaimu annid jäävad kogudusse Jeesuse taastulekuni. See hõlmab nii tervendamise kui ka imede teostamise andi (1Kr 12:8-10). Ometi ei pea me kristlasele kohaseks keelduda meditsiinilisest abist, oodates, et Jumal tervistab teatud inimese ime läbi, ilma seisundi parandamiseks tolle enda poolt midagi tegemata. Jumal ei kasuta imesid liialdavalt või tarbetult. “Mida suudab teha inimlik jõud, ei pea tegema jumalik vägi.” — Ellen G. White, DA, p. 535.

1Kr 12:10 räägib “imede teostamisest.” Kuidas tuleb meil selle tähendust mõista?

Kord ütles keegi, et imesid peetakse imedeks ainult nende harulduse tõttu. Näiteks, kui päike tõuseks ainult üks kord tuhande aasta jooksul, usuksid selle nägijad, et olid ime tunnistajaiks. Kuna meie näeme selle tõusmist pidevalt, peame seda täiesti tavaliseks sündmuseks — hoolimata sellest, kui “imepärane” see tegelikult on. Kujutle kedagi, kes pole ial varem oma elus telefoni näinud. Kui imeväärne tunduks sellele inimesele tõepoolest kuulda selle väikese kasti kaudu temani jõudvat häält!

Millised on veel mõningad “tavalised” asjad, mida teistes olukordades võiks pidada “imepäraseks”? Mida saaksime õppida neist sellist, mis aitab meil paremini mõista imede olemust?

Samal ajal kui “imed” kahtlemata võivad tugevdada meie usku, ei ole usk, mis imedele toetub, üldse mingi tõeline usk (Lk 16:31).

Võib-olla on mõned meist näinud “imedeks” peetavaid seiku; võib-olla teiste jaoks on suurim “ime” neis töötava Jumala väe läbi nende elus toimunud muutus. Kuigi Püha Vaim Tema jumalikus tarkuses suudab teostada imesid (vt Mt 12:28), millal tahes Ta heaks arwab, ei ole ime avaldumine mingi tõend Jumala tegutsemisest rohkem kui ime puudumine tõend selle kohta, et Jumal ei ole meiega.

Milliseid imesid on Jumal sinu elus teostanud? Valmistu jagama oma vastust klassis.

Prohvetlikult kuulutamine ja juhtimine

Loe Rm 12:6-8; 1Kr 12:10, 28; Ef 4:11. Millist üht andi on mainitud igas neist lõikudest?

Prohvet on Jumala eestkõneleja. Isegi peale seda, kui muistne Iisrael sai endale ainuvalitseja, oli prohvet see, kes sai Jumalalt sõnumeid ja juhiseid. Need pidi ta edasi andma kuningale. Järelikult on prohvet Jumala eestkõneleja rahvale, nagu jutlustaja on inimeste eestkõneleja Jumalale. Sõnumi sisu ei ole tingimata ettekuulutatav, vaid võib olla mistahes sõnum, mille Jumal oma rahvale anda soovib mingil erilisel ajal, puudutagu see minevikku, olevikku või tulevikku. Jumala kogudus tänapäeval, samuti nagu muistseil päevil, vajab Jumala juhtimist. Tähtsaim agent selle juhenduse edastamisel on prohvet.

Mida vajatakse koguduses, lisaks prohvetitele, et teostada jumalikke plaane tõhusa juhtimise all? 1Kr 12:28.

Kuigi evangeeliumitöö kuulub Jumalale, tuleb mõnel inimesel juhtida seda Jumala juhendusel.

Millised astmed apostellikus koguduses näitavad, et Jumal tegutseb määratud esindajate kaudu Tema organiseeritud koguduses? Ap 9:10-17; 13:1-3.

“Olukorrad, mis olid seotud Pauluse ja Barnabase eraldamisega Püha Vaimu poolt eriliseks teenistuseks, näitavad selgesti, et Issand tegutseb selleks määratud tööriistade kaudu oma organiseeritud koguduses. Aastaid varem, kui Õnnistegija ise ilmutas oma jumaliku eesmärgi Paulusele, viidi Paulus kohe pärast seda kontakti vastorganiseeritud kogudusega Damaskuses. ... Ja nüüd, kui jumalik korraldus lõplikult täide viidi, andis Püha Vaim, tunnistades uuesti Pauluse valitud tööriistaks paganatele evangeeliumi viimisel, kogudusele ülesande tema ja ta kaastööline ordineerida.” — Ellen G. White, “Apostlite teod”, orig. lk. 162, 163.

Miks on Jumal usaldanud oma töö juhtimise maa peal pigem oma kogudusele kui et panna see koorem üksikisikule?

Keeled

“Keelte annil, nagu prohvetlusel ja imedelgi, on teatud võltsingud. Algne keelte and nelipühapäeval seisnes täielikult inimeste kõneldavates keeltes. Selline häälitsemine, mida ei saa määratleda ühegi kõnekeelena, ei ole ehtsa keelteanni moonutamine, vaid võltsing.” — BC 619.

Nagu ühes varasemas õppetükis nägime, näib olevat selge, et siin mainitud “keeled” tähendavad võõrkeeli, sest see oli ilmselt selle anni avaldumise viis nelipühil ja pärastiste mainitud sündmuste puhul (vt Ap 2; 10:44-46; 11:15; 19:6).

Miks pidi keelteand varasele kogudusele nii oluline olema? (Mt 28:19, 20; Mk 16:15; Rm 1:8).

Varases koguduses valitses vajadus keelteanni järele ehk võõrkeelte täieliku valdamise vajadus. Evangeelium tuli kuulutada maailmale ja enamik Kristuse taevamineku-järgseid kristlasi ei vallanud võõrkeeli.

Kes "kõneles keeltega" rohkem kui keegi teine? 1Kr 14:18. Mida ta sinu arvates selle väitega mõtles?

Oma evangeliseerimistöös paganate hulgas tuli Paulusel pidevalt kasutada mingit keelt peale talle koduse aramea keele, is oli Jeesuse ja apostlite aja juutide igapäevane keel. Korintos oli suur meresadam ja kaubanduslinn, kus elas inimesi Rooma impeeriumi paljudest osadest. Näib, et paljud Korintose koguduses kasutasid kiitlevalt keeli, mida paljud teised liikmed hõlpsasti ei mõistnud. Paulus manitses neid mitte seda tegema, kui neil ei olnud tõlkijat, kuna sel viisil mitte keegi koguduses, ei teised ega ka kõneleja, ei võinud selle läbi vaimulikult kasvada (vt 1Kr 14:4).

Milliseid võltsinguid oled sina kohanud või millistest kuulnud? Mida saad õppida neist sellist, mis aitab sind kaitsta teiste vaimulike võltsingute eest, millega võiksid kohtuda?

Edasiseks uurimiseks: Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 33-35; vol. 5, pp. 236-238; “Kristuse tähendamissõnad”, peatükk “Varjatud varandus”, lk. 112-114; “Suur võitlus”, lk. 624, 625; “Apostlite teod”, lk. 160-165; *Counsels to Parents, Teachers and Students*, pp. 243-245.

"Paulus õpetas, et neid ande — kaasa-arvatud prohvetlus, õpetamine, apostellus, evangelism, keeltega rääkimine ja imede teostamine — pidi olema kristlastel kõigist elukutseist ja klassidest. Tema kirjast korintlastele on näha, et paljud väärtarvitasid neid, eriti keeltega rääkimise andi.

Kuigi mõningates ringkondades omistatakse suurt tähtsust keeltega rääkimisele, teeb Uus Testament selgeks, et teised annid on koguduse hüvanguks tähtsamad. Paulus soovib kõige enam prohvetliku kuulutamise vaimuandi. Sellepärast pühendatakse suurem osa sellest artiklist arutlusele selle anni kohta." — 12 BC 610.

“Juudid olid pillutatud peaaegu kõikide rahvaste hulka ja nad kõnelesid erinevaid keeli. See keelte erinevus oli suureks takistuseks Jumala sulaste tööle sõnumi Kristusest viimisel maailma kaugeimate osadeni. Kui Jumal apostlite puuduse imelisel moel täitis, sai see rahvale kõige võimsamaks kinnituseks, et nad tunnistavad Kristuse heaks.” — Ellen G. White, *The Story of Redemption*, pp. 242, 243.

Küsimused arutluseks:

1. Rääkige klassis oma vastuste üle neljapäevase osa lõpuküsimusele. Milline on sinu arusaamine imest? Kuidas mõjub imede olemasolu sinu usule? Milline oht usu jaoks on toetumises imedele?

2. Kõnelge klassis Ellen G. White'i teenistuse ja rolli üle ning prohvetlikult kuulutamise vaimuanni üle. Kuidas aitab selle anni avaldumine meil mõista, milline peaks vaimulike andide eesmärk koguduse jaoks üldiselt olema?

3. Kõnelge klassi liikmete vaimulike andide üle. Mida saate teha, et aidata üksteisel neid ande ära tunda, samuti, et aidata üksteisel neid hästi rakendada?

8. õppetükk — 13.-19. mai

Püha Vaimu vili

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: Js 53:3; Jh 3:16; 15:13; Rm 5:5; 1Kr 13; Ef 2:8; Fl 4:11-13; 1Jh 3:16; 4:8.

Meelespeetav tekst: “Aga Vaimu vili on armastus, rõõm, rahu, pikkmeel, lahkus, heatahtlikkus, ustavus, tasadus, kasinus; selliste vastu ei ole käsk” (Gl 5:22, 23).

Meid päästetakse ainult selle läbi, mis Jeesus Kristus meie eest ristil 2000 aastat tagasi teostas. Nagu Peetrus väljendas: “Ent me usume Issanda Jeesuse Kristuse armu läbi saada õndsaks, otse nõnda kui nemadki” (Ap 15:11). Või Paulus: “Sest teie olete armust õndsaks saanud usu kaudu ja see pole mitte teist enestest; see on Jumala and; mitte tegudest, et ükski ei saaks kiidelda.” (Ef 2:8, 9). Või Ellen White: “Pole ühtki küsimust, mille üle tuleks tõsisemalt mõtiskleda, mida sagedamini korrata või püsivamalt kõikide meeltesse kinnitada, kui langenud inimese võimetus oma isiklike parimate tegudega midagi ära teenida. Päästmine toimub üksnes usu läbi Jeesusesse Kristusesse.” — Ellen G. White, *Faith and Works*, p. 19.

Ent ükski kristlane, kes rõõmustab töötuse üle päästmisest Jeesuse läbi, ei saa elada, kandmata Vaimu vilja (Mt 12:33) – Kristuse poolt meie eest tehtu igapäevast avaldumist meie elus. Me võime tunnista kõiki vaimulikke tõdesid taevas ja maa peal, kuid parim tõend, et me oleme Kristuses, on vili, mida kanname.

Sel nädalal vaatleme, mida see vili endast kujutab ja mida see peaks tähendama meie elu jaoks.

Armastus

“Aga lootus ei jäta häbisse, sest Jumala armastus on välja valatud meie südameisse Püha Vaimu läbi, kes meile on antud” (Rm 5:5).

Miks sinu arvates nimetas Paulus armastust esimese “Vaimu viljana” Gl 5:22? Vt 1Kr 13. ptk.

Parasvöötmel puu toob kindlasti ja spontaanselt esile lehed kevadel, kui mahl hakkab tõusma tüvesse ja ulatub iga oksa ja raoni. Samal moel toob Vaimuga täidetud kristlane esile Vaimu vilja — armastuse.

Jeesus on Jumal. Nagu lahus Jumalast ei ole mingit elu, ei ole lahus Jumalast mingit armastust või voorust. Kui inimene soovib omada ja ilmutada jumalikku armastust, tuleb tal see vastu võtta Jumalalt. Ei ole ühtki muud allikat. Kust mujalt saab see tulla, kui mitte ülevalt? Kas suudavad ainult valgusest, süsinikust ja veest või isegi ainult aatomitest ja molekulidest koosnevad olevused väljendada armastust? Kuidas saavad need elemendid, kui tahes puhtalt häälestatud, olla iial võimelised armastama? Kui hea ka on üks maalikunstnik, kui täiuslikud on tema kasutatavad värvid ja lõuendid — ei ela ükski selle inimese maalitud lill ega tee fotosünteesi või kasvata seemet. Süsinik, vesi ja valk iseenesest ei saa isegi elada, veel vähem armastada. Armastus peab lähtuma allikast, mis tunneb armastust ja suudab seda jagada. Ja see allikas on loomulikult Jumal (vt 1Jh 4:8).

Teatav oluline küsimus vajab siiski vastamist: mida mõtleme me “armastuse” all? Seda sõna ennast on nii palju avardatud, seetõttu odavdatud, et see hõlmab sellise hulga tegusid ja emotsioone, mis vaevalt seda mõistet õigesti iseloomustavad. Pühakiri sisaldab siiski salme, mis aitavad mõista piibellikku käsitust armastusest Vaimu viljana.

Loe Jh 3:16; 15:13; 1Jh 3:16. Milline on siin oluline tegur, mis aitab meil mõista Pühakirja kirjeldusele vastava armastuse olemust? Kuidas aitab see mõte meil ka mõista, miks “Jumala armastus, ... valatud meie südameisse” (Rm 5:5), tuleb Pühalt Vaimult?

Rõõm ja rahu

Mõte rõõmust ja rahust Vaimu viljana (Gl 5:22, 23) on aldis väärtõlgitsusele. Meie maailm on patune maailm; me oleme patused olevused, kannatades igäiks patu tagajärgede all: haigus, kaotus, lahutamine, hirm, mure, ebakindlus... loetelu jätkub. Mitte keegi, ka mitte kristlased ei ole immuunsed nende raskete heitluste suhtes, millised ahistavad meid langenud maailmas. Jeesus kannatas; meil tuleb seda samuti teha.

Ja ometi, kristlastena peaks siin olema erinevus. Erinevalt paljudest inimestest, kes liigitavad valu ja kannatuse meie olemuse mõistmatute ja otstarbetute jõudude hulka või panevad puhta juhuse või kurjade vaimude viha arvele, peaksime meie elama päevast päeva pideva teadmisega, et me ei teeni mitte üksnes elavat Jumalat, vaid armastavat Jumalat ning et see Jumal mitte üksnes tunneb meie raskusi, vaid armastab meid ning hoolitseb meie ja meie hädade eest.

Lõppude lõpuks on Ta inimesena ise tundnud küllalt raskusi (Js 53:3; Mk 15:15; Jh 11:35; Hb 4:15; 1Pt 4:1). Järelikult võime me teada, et mis tahes juhtub — kui me jääme ustavaks — millised tahes on meie vead, meie puudujäägid — Jumal armastab meid ja töötab meid sellest kõigest läbi viia. Jumal töötab meile ka igaviku taevalikus rõõmus. Selle mõistmine peaks andma meile rõõmu ja rahu, mis võimaldab meil paremini taluda mis tahes praegusi raskeid olukordi.

Meil tuleb ka meeles pidada, et Vaimu viljana ei tähenda rõõm ja rahu enda alalist õnnelikuna tundmist; selle asemel tuleb rõõm ja rahu teadmisest — isegi kui me ei tunne end õnnelikuna või kui olukorrad ei ole head — et Jumal on lähedal ja töötab meid kõigest läbi viia.

Kuidas aitavad järgnevad tekstid meil mõista, miks peaksime omama mitte alati õnnetunnet, vaid rõõmu ja rahu meie elus kristlastena, hoolimata meie pingelistest olukordadest? (Mt 6:31, 32; Rm 8:28; Fl 4:11-13; 1Jh 4:8; Ilm 21:4).

Mõtiskle toodud tekstide üle (ja mõne muu sulle meenuva üle). Kui tunned kedagi, kellel on just praegu heitlusi, jaga neid tekste temaga.

Pikameelsus

Veel üks Vaimu “vili” Gl 5. ptk. on “pikameelsus”. See tuleb kreeka sõnast, mille vasted on põhiliselt “kannatlikkus”, “vastupidavus”, “püsivus”, vankumatus” ja “aeglus ülekohtu kättemaksmisel”.

Kuidas on “pikameelsuse” rakendamine Jumala iseloomu peegeldamine? 2Ms 34:6; Rm 2:4.

Kuidas ilmutavad järgnevad näited meile Jumala “pikameelsust”?

1Ms 15:16 _____

Js 5:1-5 _____

Ho 11:8 _____

Ilm 2:21 _____

“Pikameelsus talub mõndagi, koguni paljusid asju, püüdmata kätte maksta sõna või teoga.

“Pikameelsus” on kannatlikkus solvamise suhtes, pikk vastupidavus. Kui sa oled pikameelne, ei anna sa teistele edasi sinu arvatavat teadmist su venna vigadest ja eksimustest. Sa püüad teda aidata ja päästa, sest ta on ostetud Kristuse verega. ... Olla pikameelne ei tähenda olla sünge ja kurb, kibestunud ja halastamatu; see tähendab olla täpselt vastupidine.” — Ellen G. White, *My Life Today*, p. 52.

Meie kannatlikkus ja pikameelsus teiste suhtes peaks tulenema, vähemalt osaliselt, meie arusaamisest Jumala kannatlikkusest ja pikameelsusest meiega. Kujuta endale ette, et Jumal kohtleks meist igaüht nõnda, nagu meie sageli üksteist kohtleme! Õnneks ei tee Ta seda ja see tõsiasi, et Ta on ebatavaliselt kannatlik meie ja meie vigadega, tähendab, et meie peaksime olema kannatlikud teiste ja nende vigadega. Kui me vaatame peeglisse ja näeme, millised me oleme, ja teame, et Jumal armastab ja talub meid, vaatamata sellele, mida me peeglis näeme — oleme me paremini võimelised tõeliselt ilmutama seda pikameelsuse vilja. Iseenesest ei suuda me seda teha — üksnes alistades oma tahte Jumalale ja hoides endi ees Risti ja mida see kõneleb Jumala pikameelsusest meie suhtes, kanname me sedasama vilja oma isiklikus elus.

Kui pikameelne oled sa olnud kellegagi, kes sind hiljuti pettis; kellegagi, keda on “raske armastada”? Millist muutust vajad, et kohelda teda nagu Kristus kohtleb sind? Milline on ainus võimalus selleks võimeline olla?

Lahkus ja headus

Kirjuta sinu definitsioon “lahkuse” ja “headuse” kohta. Milline on see inimene, kes peegeldab neid kaht Vaimu vilja?

On ka huvitav (kui sa juba märganud pole), kuidas Vaimu vili peegeldab kõiki Jeesuse iseloomu aspekte. Vaata üle, mida seni oleme Vaimu vilja kohta teada saanud: igas osas leiduvad kõik need tunnusjooned Jeesuses. Järelikult võime Jeesusele vaadates näha headuse ja lahkuse suurimat võimalikku ilmutust. Nii et võime mõista — mida rohkem me ilmutame Vaimu vilja, seda enam sarnaneme Jeesusele.

Mine tagasi evangeeliumide juurde ja leia üks näide, kus näed Jeesust osutamas erilisel “headust” ja üks, kus Ta osutas erilisel “lahkust”. Mida saad õppida mõlemast näitest?

headus _____

lahkus _____

Näiteks, kui võtsid jutustuse Jeesusest kõrbes paastumas (Mt 4:1-11), nägid sa headuse aspekti Tema enesesalgamises teiste heaks; või kui valisid näite Jeesuse kohtumisest naisega kaevul (Jh 4:5-42) või abielurikkumiselt tabatud naisega (Jh 8:3-11), nägid eeskuju lahkusest inimeste kohtlemisel, kusjuures viisakuse ja lugupidamisega isegi nende puhul, kes on teinud valesti.

Vaata üle enda valitud näited. Mida saad neist õppida muutuste kohta, mille teostamist vajad oma isiklikus elus?

Usk (eesti Piiblis *ustavus*)**Loe Ef 2:8. Mida räägib see meile usu päritolust?**

Nii "uskumus", "usk", "uskuma" kui ka "usaldama" ja "ustavus" on tõlgitud ühest samast kreeka tüvest. Ja ongi arusaadav, sest sul peab esmalt olema mingi uskumus, enne kui sa saad sellesse uskuda või seda usaldada ja sellele ustav olla. Sa võiksid saada rikkaks ametis, mida sa vihkad, või olla parandatud arsti poolt, keda sa ei usalda — kuid sa ei saa iial omada usku Jumalasse, keda sa ei usalda. Usaldus ja usk on lahutamatud.

Siiski ei ole usk ja uskumus üks ja sama asi. Usk võib tähendada "uskumust", kuid uskumus ei tähenda automaatselt "usku". Pühakiri hoiatab meid nende kahe segiajamise eest.

Loe Jk 2:19. Kuidas aitab see salm mul mõista vahet uskumise ja piibelliku usu vahel?

Võti Jk 2:19 mõistmiseks leidub 20. salmis. Piibellik usk ja teod seotakse teineteisega nagu inimese elu hingamisega. Üks tähendab automaatselt teist. Väidetav usk, mis ei pane alistuma Jumala tahtele, ei ole ehtne, vaid on Saatana pettus. Mingi elav või päästev usk ei ole ainult teoreetiline. Pigem on see alati praktiline ja paneb tegutsema. Või nagu Jakoobus otsekohevalt teatab: "Usk ilma tegudeta on surnud" (s. 20), just nagu ihu ilma eluvaimuta on surnud.

Usk on and, Vaimu vili (Gl 5:22), kuid see pole midagi, mis on meile lihtsalt üleloomulikult antud ja meie ei tee sellega midagi. Selle anni igapäevane rakendamine, põhinedes sinu armastusel Jumala vastu ja usul sellesse, mida Ta on sinu jaoks teinud, on oluline selle usu säilitamiseks. Kui usku südames ei kanta, kui seda ei toideta, kaitsta ega tugevdada, taandareneb see pelgalt uskumuseks ja lõpuks ehk isegi uskmatuses. Maailm on täis inimesi, kes olid kord tulised usus, kuid enam üldse ei usu. "Katsuge, vennad, et kellelgi teie seast ei oleks kuri, uskmatu süda, mis loobub elavast Jumalast" (Hb 3:12).

Mis sinu poolt tehtav omab kalduvust sinu usku tugevdada ja mis seda nõrgendab? Mõtiskle oma vastuse tähenduse üle.

Edasiseks uurimiseks: 1 Kr 13. ptk.; Ellen G. White, raamatust “Tee Kristuse juurde” peatükk “Jumala armastus inimese vastu”, lk. 3-7; “Ajastute igatsus”, orig. lk. 302-306, 347, 425-431; *Testim. for the Church*, vol. 2, pp. 134, 135.

"Kaks järgnevat vaimu vilja on tasadus ja mõõdukus: “Mooses oli õilsaim inimene, kes iial juhina Jumala rahva ees on seisnud. Ta oli Jumala poolt suuresti austatud, mitte selle kogemuse pärast, mille ta oli omandanud Egiptuse õukonnas, vaid seetõttu, et ta oli inimestest alandlikem. Jumal rääkis temaga, nagu mees räägib oma sõbraga. Kui inimesed igatsevad olla Jumala poolt austatud, olgu nad alandlikud! Need, kes viivad edasi Jumala tööd, peaksid olema kõigist teistest eristatavad nende alandlikkuse poolest. Inimese kohta, kes paistab silma alandlikkuse tõttu, ütleb Kristus: teda võib usaldada.” — Ellen G. White Comments, The SDA BC, vol. 1, p. 1113.

“Vaimsete võimete distsiplineerimine ja juhtimine. Enesevalitsus on jõud, mida võivad kõik omada. See saavutatakse tahte asetamisega Jumala poolele, võttes Jumala tahte enese tahte asemele.” — Ellen G. White, *Our High Calling*, p. 219.

Küsimusi aruteluks:

1. Vestelge klassis armastuse tähenduse üle. Võib-olla sa märkad, et seda on raske määratleda. Sellest hoolimata — millised punktid on teie määratlustes ühised? Mida saad neist punktidest õppida?

2. Kas teie koguduses on keegi, kes pikemat aega pole teie hulgas olnud, kes heitleb usus? Kui nii, miks mitte planeerida klassina tema külastamist või kutsuda ta lõunasöögile või mõnel üritusel osalema? Mida saaksite teha, et aidata tal tagasi saada usku, mis on ära libisenud?

3. Rääkigu igaüks klassis kellestki väljastpoolt Piiblit, kes on osutanud headust ja lahkust. Tehke sama ka alandlikkusele mõeldes. Mida saate õppida neist näiteist mainitud terminite tähenduse kohta ja kuidas peaksid need iseloomujooned meie elus ilmnema?

9. õppetükk — 20.-26. mai

Kristlase Juht

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: Lk 2:25-30; Jh 14:26; Jk 15:26; 16:12-14; Rm 8:4; 1Kr 12:10.

Meelespeetav tekst: “Aga kui tema, tõe Vaim, tuleb, siis ta juhatab teid kõigesse tõe, sest tema ei räägi iseenesest, vaid mida ta kuuleb, seda ta räägib ja tulevase asju ta kuulutab teile” (Jk 16:13).

Jeesuse surm maailma pattude eest on tähtsaim kõigist tõdedest. Mis muu vastukaaluks sellele tõeliselt tähtis on? Ja kuna see on nii tähtis, ei ole Jumal jätnud meie asjaks püüda seda iseseisvalt mõista. Selle asemel on meile antud töötus Pühast Vaimust, kes juhib meie arusaamist sellest tõest. Seepärast ei saa lõpuks keegi vabandada kohtupäeval.

Tõepoolest, Vaim on Jumala and meile, langenud olevustele. Ilma Jeesuse surmata poleks olnud kellegi jaoks mingit päästmist; samal ajal, ilma Vaimu juhtimise, uuesti sünnitamise ja meile väe andmiseta poleks mingit isiklikku päästmist. Jeesus ja Vaim on põimunud üheks, selleks et tuua üleastumise kõrbes kadunud inimkond tagasi Isa juurde. Isa plaan on Jeesuse ja Vaimu läbi taastada rahu ja kooskõla, mis valitses Jumala ja inimsoo vahel enne patu sissetungi.

Sel nädalal vaatleme veidi enam Püha Vaimu olulist tegutsemist meie elus.

Vaim – teejuht

“Aga Trööstija, Püha Vaim, kelle minu Isa lähetaab minu nimel, see õpetab teile kõik ja tuletab teile meelde kõik, mis mina teile olen ütelnud” (Jh 14:26).

Nagu mingi saadik kõneleb oma kodumaa valitsuse nimel välismaisele valitsusele, nõnda räägib Vaim meestele ja naistele Jeesuse nimel ja Tema autoriteediga. Vaimu läbi on jätkunud Jeesuse maapealne õpetamise teenistus. “Issand Jeesus tegutseb Püha Vaimu kaudu.” — Ellen G. White, *Sons and Daughters of God*, p. 282.

Mida teeb Vaim veel lisaks õpetamisele? Jh 14:26 II osa.

“Alles pärast Kristuse taevasseminekut ja Püha Vaimu väljavalamist mõistsid jüngrid täielikult Kristuse olemust ja tööd. Pärast Vaimu ristimise vastuvõtmist hakkasid nad mõistma, et nad olid viibinud au Issanda tõelises ligiolekus. Kui nad meenutasid Kristuse sõnu, avati nende meeled mõistma prohvetikuulutusi ja Kristuse imetegude tähendust. ... Tema õpetused, milliseid nad olid vaid ähmaselt mõistnud, avanesid neile värskete ilmutustena. Pühakiri muutus nende jaoks uueks raamatuks.” — Ellen G. White, “Ajastute igatsus”, orig. lk. 507.

Milliseid teisi Püha Vaimu puudutavaid töötusi annab Jeesus meile? Jh 14:17; Jh 15:26; 16:12-14.

Vaim on elav, isikuline Õpetaja. Iga kord, kui avame Piibli, on võimalik lasta Vaimul avaldada meile loetava tõeline tähendus. Võti selleks on igapäevane enda üleandmine Issandale, paludes Temal avada meie süda ja meeled tõele, milline see iganes on, kuhu iganes võib see meid juhtida. Nii toimides saab Püha Vaim meid kindlasti juhtida.

Küsi iseeneselt, kui avatud oled sa Püha Vaimu õpetamisele. Kas sa võtad Teda kuulda või esitad vabandusi, selleks, et tegelda isiklike asjadega?

Liha ja Vaim

Loe Rm 8:4. Kirjuta oma sõnadega oma arvamus Pauluse ütluse sisust. Keskendu erilisel "Vaimu järel" käimise tähendusele? Vaata ka Rm 13:14, Gl 5:22-24.

Kristlane otsustab mitte järgida isiklikke impulsse ja rahuldada enda isiklikke kalduvusi, vaid selle asemel järgida Vaimu juhtimist. Jeesuse pühendunud järelkäija ei tee midagi, otsimata Jumala nõuannet ja juhtimist. "Issand, mida Sina tahad, et ma teen?" on küsimus, millise kristlane pidevalt esitab.

Ka ei pea kristlane elama ainult uskumise ehk teoreetilise usu maailmas. Meie usk on pigem praktiline kui teoreetiline. Vaimu juhtimise all valatakse taevalik uskumine maisesse tegutsemisse ja käitumisse.

Ometi, kui palju ka on Püha Vaimu töötamine meis teatav usu ime, ei toimu see automaatselt. Vähesed neist, kes on andnud oma südame Kristusele ja on ristitud Pühas Vaimus, leiavad end korraga elamas puhast, pühitsetud elu, ilma omapoolse hoolsa pingutuseta. Siin teevad inimesed tüüpilise vea: mitte toetumine päästmiseks isiklikele tegudele või isegi mitte toetumine oma tugevusele võitluses patu vastu, ei tähenda igapäevase heitluse puudumist iseenda ja lihaga. Võitlus eksisteerib ja on reaalne ning see nõuab meie poolt kannatust, selleks et võidukas olla. Rõõmusõnum on ometi, et meile on töötatud võit seesoleva Vaimu läbi.

Loe 1Pt 4:1, 2. Milline on siin sõnum meie jaoks, mis puudutab võitlust liha vastu?

Kas on sul mõni eriline patt, millega sa heitled ja mis põhjustab sulle palju kannatust lihas, kui sa otsid võitu Kristuse nimes? Mida saad praktiliselt teha iga päev, mis võiks muuta sind avatumaks Vaimu väele, selleks et Tema annaks sulle võidu, mis kuulub sulle palve läbi?

Vaim ja Sõna

“Ja võtke enesele päästekiiver ja vaimumõõk, see on Jumala Sõna” (Ef 6:17).

See oli Vaim, kes inspireeris kirjutatud Sõna, kuna “Pühast Vaimust kantuina [inspireerituina] on inimesed rääkinud, saades sõnumi Jumalalt” (2Pt 1:21). Seda olulist seika peavad kõik kristlased alati meeles hoidma. Jumal töötab meile oma Püha Vaimu, kuid meile antakse ka hoiatused.

Loe 1Kr 12:10; 1 Tm 4:1 ja 1 Jh 3:24-4:1. Mida ütleb see meile?

Mõte on selles, et on palju erinevaid vaime, õpetamas igat laadi õpetusi. Isegi kristlikus koguduses esitatakse kummalisi õpetusi ja võõraid tavasid nende poolt, kes väidavad end olevat inspireeritud Pühast Vaimust. Mõnel juhul on pettused ja võltsingud nii ilmsed, et on hämmastav kellegi hakkamine nende õnge; teinekord aga võivad pettused olla üsna teravmeelsed, propageerituna inimeste poolt, kes võivad olla lahked, armastavad, leebed, isegi siirad. Kuidas suudab siis keegi lõppkokkuvõttes vaime läbi katsuda, kas nad on Jumalast või mitte?

Mida õpetavad järgmised tekstid meile põhilisest mõõdupuust, et otsustada, kas õpetused on inspireeritud Püha Vaimu poolt või ei ole? L 119:105; Js 8:20; Lk 10:26; 16:29-31; Ap 17:11; 2 Tm 3:15-17.

John Calvin hoiatab: “Me peaksime innukalt pühendama end nii Pühakirja lugemisele kui kuulamisele, kui me tõesti soovime Pühast Vaimust mingit kasu või paremust saada. ... Aga et Tema sildi all ei hiiliks sisse Saatana Vaim, lubab Ta meil ennast ära tunda oma kujust, mille Ta on vajutanud Pühakirjale. Tema on Pühakirja Autor: Ta ei saa ennast muuta ega endast erineda. Sellepärast peab Ta alati jääma ustavaks sellele, kuidas Ta end seal kunagi avaldanud on.” — John Calvin, *Institutes of the Christian Religion*, 1, 9:2).

Milliste vaimulike pettustega oled sa kohtunud? Kuidas kaitsete sind Jumala Sõna? Ole valmis oma vastust klassis jagama.

Vaimu töö**Loe Jh 16:14. Mida teeb Püha Vaim Jeesuse ütluse kohaselt?**

Vaimu tegevus ja eesmärk on keskendunud Jeesuses. Ta ei juhi tähelepanu enesele, vaid suunab selle Jeesusele. Vaimu tegutsemise tõendiks usklikes või organisatsioonides on nende kooskõla Jeesusega. Kui nad suunavad tähelepanu iseendile ja austavad ennast või inimest üldiselt ning demonstreerivad inimolemuse vaimset kogemust, puudub neil Vaimu pits. Vaim ei pidanud esitama Tema enda mõtteid või arusaamu, vaid üksnes Jeesuse õpetusi. Jeesus ütles: “Minu omast ta võtab ja kuulutab teile” (Jh 16:14).

Olles tõe Vaim, on Ta eriliselt tunnistajaks Jeesusest, kes on Tõde (vt Jh 14:6). Ja ainult Vaimu otsese kõnelemise läbi meie südamele tuleme me üldse tõelisele elavale Jeesuse Kristuse tundmisele ning kanname vilja Tema auks.

Millisel muul viisil saab Püha Vaim austada meie Issandat? Jh 15:8; Gl 5:22-25; Ef 5:9.

Üks parimaid viise usklike jaoks tuua au Jumalale nii inimeste kui inglite ees (1 Kr 4:9) on meie kristlik eluviis – meie iseloom ja see, kuidas me teisi kohtleme. Need tegevused ja hoiakud toimuvad Püha Vaimu töö kaudu meis. Sel määral, millisel me kaasa töötame, millisel määral oleme nõus surema iseenele ja alistuma Jumala tahtele, sel määral saab Issand töötada meis, et me tahaksime ja tegutseksime Tema hea meele järgi (Fl 2:13). Kui oluline on kõigil, kes tunnistavad Jeesuse nime, elada iga päev usu, tänulikkuse ja Tema Vaimule alistumise meelsuses.

Vaatle enda isiklikku elu viimase 24 tunni jooksul. Mis sinu poolt tehtust tõi au Jumalale? Mis tõi häbi? Milliseid muutusi on sul tarvis teha?

Üks näide Vaimu juhtimisest

Loe Lk 2:25-30 ja vasta siis järgmistele küsimustele:

Kuidas teadis Siimeon, millal minna templisse, selleks, et leida “Issanda Võitu” (s. 26)?

Mis neis salmides ilmutab, miks oli Siimeon nii avatud Püha Vaimu mõjutusele? Milline on seal oluline sõnum meie jaoks?

Mis oli tähelepanuväärne Siimona palve juures, st. mida ta selle läbi tegi? Vt Jh 15:26; 16:14. Miks on see võtmeks Püha Vaimu töö mõistmisele?

Pane tähele ka Siimeoni poolt Vaimu inspiratsiooni mõjul Maarjale öeldud sõnu? Milline Vaimu and avaldus siin? Vt Rm 12:6; 1 Kr 12:10; 13:2.

Siimeon omas ilmselt sellist lähedast suhet Jumalaga, et Vaim käskis tal minna templisse sel päeval, kui laps Jeesus pidi pühendatama. Mitmete sel päeval Jumala ette kantud poiste hulgast juhiti ta valima Jeessuse, kes väliselt kindlasti ei erinenud teistest beebidest. Samal ajal ei tundnud ametikohustusi täitev preester Jeessuses töötatud Messiat. Ilmselt, erinevalt Siimeonist, ei olnud tema tundlik Vaimu mõjutustele. Kuid Siimeon tundis Tema ära, sest Jumal näitas talle, kes oli see “Issanda Võitu”. Mõned teiste poiste hulgast, kellest Siimeon möödus, võisid samuti olla sündinud Petlemmas esmasündinud lapsena emadele Juuda suguharust. Kuid ainult Siimeoni lähedane suhe ja ühendus Jumalaga Vaimu läbi võimaldas tal tõlgendada prohvetlikke teateid ja ära tunda Jeessuses Jumala poolt Tõotatu.

Edasiseks uurimiseks: Ellen G. White, 5T 703-705; “Suur võitlus”, orig. lk. vii, viii; 467-469; 607-610; “Ajastute igatsus”, orig. lk. 52-55.

“Isegi Püha Vaimu töö südames tuleb Jumala Sõnaga läbi katsuda.” Vaim, kes inspireeris Pühakirja, juhib alati Pühakirja juurde.” — Ellen G. White, SM, book 1, p. 43.

Jh 16:14 kirjutatud mõtte kohta – “Tema [Vaim] austab mind” – ütleb Ellen G. White: “Neis sõnades kirjeldab Kristus Püha Vaimu peamist tööd. Vaim austab Kristust, tehes Tema ülima vaatluse objektiks ja Päästja saab rõõmuks ja rõõmustamiseks inimesele, kelle südames on teostunud see muutus.” — *My Life Today*, p. 49.

Küsimused aruteluks:

1. Vaadake klassis üle oma vastused teisipäevase osa viimasele küsimusele. Millised on mõningad vaimulikest pettustest, millega inimestel on tulnud silmitsi seista? Mida oled õppinud sellest, mis võiks teistele abiks olla?

2. Võrrelge kahte inimest: ühel on väga hea teoloogia, kuid ta on väiklane, pahur, kättemaksuhimuline ja kohutmnõistev; teine, kuigi teoloogiliselt kahtlev, on lahke, armastav, andestav ja suuremeelne. Kumb sinu arvates ilmutab oma elus rohkem Püha Vaimu? Valmistu kaitsma oma vastust?

3. Kuidas peaks kogudus reageerima kellegi suhtes, kes, kummaliselt tegutsedes, väidab olevat end Püha Vaimu juhtimise all?

4. Mida võite klassina teha, et tuua au Jumalale? Kas on selleks vaja mingit ilustatud, valjuhäälselt esitust, või saate teie grupina vaikselt ja lihtsal viisil austada oma Issandat? Kui nii, mil moel?

10. õppetükk — 27. mai - 2. juuni

Elu Pühas Vaimus

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: Jh 3:3-6; 15-17; Rm 8:6-11; Gl 5:16-25; Ef 1:6, 7; Kl 2:6.

Meelespeetav tekst: “Vaim on, kes teeb elavaks; lihast ei ole kasu millekski; sõnad, mis mina teile olen rääkinud, on vaim ja on elu” (Jh 6:63).

“Püha Vaim pidi antama uueksloova väena ja ilma selleta oleks Kristuse ohver olnud kasutu. Kurjuse jõud oli sajandite kestel tugevnenud ning inimeste alistumine Saatana ülemvõimule oli hämmastav. Patule oli võimalik vastu seista ja seda võita vaid Kolmainsuse kolmanda Isiku võimsa väe abil – mitte piiratud kujul vaid jumaliku väe täiuses. Püha Vaim muudab mõjuvaks maailma Lunastaja poolt teostatut. Püha Vaimu läbi tehakse süda puhtaks. Vaimu läbi saab usklik osa jumalikust iseloomust. Kristus on andnud oma Vaimu jumaliku väena, võitmaks kõik päritud ja omandatud kalduvused kurjale ja et vajutada Tema enda iseloom oma kogudusele.” — Ellen G. White, “Ajastute igatsus”, orig. lk. 671.

Millised mõtted! Milline jõuline ja täpne avaldus Püha Vaimu ümbermuutva töö tähtsusest. Ometi tuleb meil alati meeles pidada: just nagu Jeesus ei surunud Iseennast kunagi kellelegi peale, ei tee seda ka Püha Vaim. Meil tuleb iga päev teha otsus koostööks, vastasel korral saab Ta meie jaoks vähe teha.

Päästmine ja Püha Vaim

Nagu juba nägime, juhib Püha Vaim meid tõesse, see tähendab, Ta juhib meid loomulikult Jeesuse juurde, sest nagu Tema Ise ütles: “Mina olen ... tõde” (Jh 14:6). Ometi ei ole tõde ainult see, et Ta on Jumal, kes Ta oli, või et Ta sai inimeseks, mida Ta tegi, või et Ta elas patuta, mis on tõsi; selle asemel on olulisim tõde Jeesuse kohta see, et Ta suri ohvrina maailma pattude eest. Kui tahes tähtis ka kõik muu Jeesuse kohta on, kulmineeruvad need lõpuks kõik Tema asenduslikus surmas inimkonna eest. Iga teoloogia, mis ignoreerib või vähendab seda punkti, kaldub kõrvale Püha Vaimu “kõigesse tõesse” juhtivast tööst (Jh 16:13), sest Kristus ristil meie asemikuna on kogu tõe keskpunkt (1 Kr 2:2).

Otsi järgnevad tekstid ja kirjuta, mida räägivad need meile meie päästmise aluse kohta:

Jh 3:15-17 _____

Rm 3:22-24 _____

Ef 1:6,7 _____

Kristlasena ei tulene meie lootuse alus, meie vastuvõtmine Jumala poolt, millestki, mida suudame ise teha, ei mingeist meie poolt esile toodud õiguse tegudest, isegi mitte mingist Vaimu viljast, vaid üksnes meie usu läbi osaks arvatud Jeesuse õigusest. See on meie kindlus, meie tagatis, ainus kindel alus, millel saame omada kindluse. Kristuse täiusliku elu teenete kaudu, mis kingitakse meile ei millegi muu kui Jumala armu läbi — mis on Tema teenimatu soosing meie kui isemeelsete patuste suhtes — ei ole mingit hukkamõistmist meie jaoks (Rm 8:1) ei praegu ega kohtus. Kogu tõest, mis Püha Vaim meile tuua võiks, mis võiks olla sellest väärtuslikum?

Oled sa heidelnud päästmiskindluse küsimuses? Palveta tänase uurimuse juures. Tee Piibli töötused enda omaks. Palu Pühal Vaimul aidata sind usaldada Kristuse teeneid sinu päästmise alusena.

Surm oma minale: Püha Vaim meie sees

Kahtlemata juhatab Püha Vaim meid tõesse Jeesuse kohta. Kuid Tema töö meie jaoks ei peatu siin; vastupidi — see alles algab seal. Meie juhatamine Jeesuse juurde, meie suunamine päästmise teele on ainult esimene aste Vaimu töös. Sest Püha Vaim töötab meie jaoks mitte üksnes juhatamaks meid Jeesuse juurde, vaid Ta töötab meis ka meid muutes, võttes päästmise, mida omame Jeesuses, ja tehes selle nähtavaks meie elus. Kristus, kes suri meie eest, on ka seesama Kristus, kes elab meie sees.

Muidugi saab Kristus elada meestes ja naistes ainult oma Vaimu läbi. Jumala tegutsemine inimloomuses selle heaks toimub Tema Vaimu kaudu. Ilma selleta võiksime me mõistuslikult olla teadlikud Jeesuse surmast, kuid see ei päästaks meid kunagi, sest see ei muutuks iial elumuutvaks jõuks, milleks see peab olema kõigi kristlaste jaoks.

Loe Rm 8:6-11. Kirjuta oma sõnadega, mida need salmid sulle ütlevad. Kuidas aitavad need mõista, mida teeb Vaim kõigi Kristuse järelkäijate elus?

Mis tahes siin puudutatud punktid sinu jaoks esile kerkivad, pane tähele Pauluse omistatud tähtsust Püha Vaimu tööle meis. Kuigi olles suur jutlustaja päästmisest üksnes usu läbi, on Paulus sama kindel püha elu ja kuulekuse koha suhtes. Selles ei ole mingit vastuolu: kui me elame liha järele, me sureme; kui meil puudub meis töötav Püha Vaim, ei ole me Kristuse omad. On raske ettekujutada, et tal oleks seda olnud võimalik selgemini väljendada.

Vastavalt Paulusele peaksime olema surnud lihale; teisisõnu, meie lihalikud soovid, mis on ju ikka olemas, ei peaks meid valitsema. Seesama võimas Vaim, kes äratas Jeesuse surnuist, töötab nüüd meis, muutes meid surnuks patule ja elavaks õigusele. Paulus ei kõnele siin ainult teooriast. See on päästmise reaalsus usklise elus.

Milline on sinu isiklik kogemus “surnud” olemisest koos Kristusega? Kas see “surm” toimub ainult üks kord, või on see igapäevane, jätkuv protsess? Mida räägib su vastus sulle päevast päeva heitluse kohta, millega kristlastel tuleb silmitsi seista?

Vaim ja elu

Eile nägime, kui kindlalt sidus Paulus Püha Vaimu eluga, vastandina liha ja surma seosele. See teema esineb kõigis tema kirjutistes. Ilmselt on see midagi, millele apostel omistas suurima tähtsuse. Meie, kes olime kord surnud pattudes (Ef 2:1), oleme nüüd Vaimu läbi surnud patule ja elavad Jumalale (Rm 6:11). Milline radikaalne muutus!

Loe Gl 5:16-25. Pane tähele tema siin väljendatud kontrasti liha “tegude” (s. 19) ja Vaimu “vilja” (s. 22) vahel. Kui sul tuleks need salmid kokku võtta ühe lausega, mida sa kirjutaksid?

Ka siin on Paulus väga otsekohene: kui sa teed liha tegusid, sa sured, oled kadunud. See on nii lihtne: Vaim toob elu, liha toob surma.

Huvitav on siin ka see, et ta vastandab liha “teod” Vaimu “viljaga”. Ilmselt annab Paulus mõista, kuidas me lõikame lihast seda, mida oleme lihas külvanud. Teisisõnu, patt on, mille ajendil me tegutseme, mille pärast kannatame ja mille tagajärgi me lõpuks lõikame. Kontrastiks: Vaimu vili on loomulikult toimiv inimeses, kes on Vaimu juhtimise all.

Kuidas tuleb meil mõista neid kahte fraasi: “te ei ole käsu all” (s. 18) ja “selliste vastu ei ole käsk” (s. 23)?

Paulus kindlasti ei ütle, et kristlased ei peaks enam kümmet käsku järgima. See oleks vastuolus väga paljus mitte ainult tema poolt kirjutatuga teistes tekstides, vaid samuti Uue Testamendi teiste osade õpetusega. Vastupidi, ta näib ütlevat, et kui sa ilmutad Vaimu vilja, kuuletud sa automaatselt käsule ja järelikut ei ole sa selle poolt hukka mõistetud. Vaimu vili on käsu täitmine, kuna aga liha teod on sellest üleastumine. Galaatlased olid juudid, kes olid langemas tagasi käsumeelsusesse. Paulus üritab juhtida neid millegi kõrgema poole, kui seda on teod, mis ei või neid päästa. Kaugel käsu eitamisest, ohutas ta neid elama Vaimus, mis väljendub kuulekuses käsule.

“Vaimust sündinud”

Loe Jh 3:3-6. Mida mõtles Jeesus, eristades lihast sündinud inimesi Vaimust sündinuist?

Meie kõik oleme loomu poolest sündinud lihas. Ilma “uuesti sündimata” (mis kreeka keeles tähendab tegelikult “sündinud ülevalt”) Püha Vaimu läbi, jääme me lihasse ja muidugi sureme lihas.

Meie ainus lootus on uussünd, taassündimine ja osasaamine jumalikust loomust. Jumalik olemus antakse meile osaks või vahendatakse Vaimu poolt Sõna läbi. Seetõttu ei ole uussünd meie loomulik elu, tooduna teadmiste kõrgeimale tasandile, vaid pigem jumalik elu ülevalt, antud osaks meile, “kes olime surnud üleastumistes ja pattudes” (Ef 2:1). See toimub meis tegutseva Püha Vaimu väe kaudu (vt Tt 3:5).

Uussünd ei ole siiski päästmiskogemuse lõpp. See on alles algus. Pole tähtis kui elumuutev uuestisündimine on; meil tuleb iga päev see kogemus välja elada. Meil ei tule vaid kord uuesti sündida ja seejärel õnnelikult ja unustuslikult sammuda Jumala kuningriiki. Nii see ei toimu.

Loe Kl 2:6. Mida ütlevad need sõnad selle kohta, mida tähendab uussünni kogemuse väljaelamine?

Ülevalt sündinu elus avaldub enesesalgamine (Lk 9:23), eneseohverdus (Rm 12:1) ja meie patuste ihade loovutamine (Rm 6:19). Kuigi me ise pole selleks võimelised, viib meis tegutsev Püha Vaim meid punktini, kus meil tuleb teha otsus alistuda Temale, mitte lihale. Kui see otsus on tehtud, annab Püha Vaim meile jõu kuuletuda. Kõik sõltub lõpuks tahte õigest kasutamisest. Me peame tegema otsused.

Järgmisel kohtumisel kiusatusega mõtiskle teadlikult oma vaba valiku üle kiusatuse momendil. Saa aru, et otsus kuuletuda kas Jumalale või patule on sinu teha. Kas sa alistud patule või tahad sa alistuda Pühale Vaimule, toetuda Tema väele ja saavutada võidu?

Ühendus

Enne kui Jeesus suri, andis Ta oma järelkäijaile töotuse Pühast Vaimust. Pane siiski tähele, mida erilist ütles Ta Jh 14:18: “Ma ei jäta teid vaesteks lasteks; ma tulen teie juurde.”

Piibel väljendub selgelt — Jeesus teenib praegu meie heaks taevases pühamus (Hb 9:24). Mida mõtles Ta siis öeldes: “Ma tulen teie juurde.”?

Jeesus ei ole enam füüsiliselt siin, kuid Ta on siin Vaimus, kes on praegu maa peal Tema esindaja. Lähedase suhte kaudu Vaimuga, on meil lähedane suhe Kristusega. Püha Vaim hoiab Kristuse kohaloleku meie jaoks elavana. Püha Vaimu läbi saame käia lähedases suhtes Kristusega.

Ja see käimine on mitmel moel otsustav küsimus elus, mis toimub Pühas Vaimus. Me soovime olla patust puhastatud, sest me armastame Jumalat ja teame, mida patt on toonud Jumala poolt loodusse. Elu Vaimus nõuab kindlasti alistumist, ohvrit ja surma oma minale. Kui Vaim meis elab, hoiab Ta meie silme ees Jeesuse hämmastava ohvri meie heaks. Kui meie päev-päevalt Püha Vaimu võidmisel mõtiskleme Jeesuse üle ja imelise armastuse üle, mis on ilmutatud meile Tema surma läbi ristil, varustatakse meid väega ülevalt, et elada Jumala tahte kohaselt. Olla pühitsetud tähendab mitte ainult hoidumist tegemast halba; see tähendab olla “eraldatud” Jumalale, elada Temale usus, meelearanduses ja andumises. See saab toimuda ainult elava ühenduse läbi Temaga. “Me võime jätta maha palju halbu harjumusi ja ometi mitte olla tõeliselt pühitsetud, sest me ei oma ühendust Jumalaga. Me peame ühinema Kristusega.” — Ellen G. White, The Advent Review and Sabbath Herald, Jan. 24, 1893.

Millised asjad sinu isiklikus usulises kogemuses lubavad sul ühenduses olla Jeesusega? Kirjuta, mis on see, mis ühendab sind Temaga ja aitab sind Teda paremini tunda ja armastada. Samal ajal kirjuta oma vastuse kõrvale mistahes Piibli salmid, mis kajastavad sinu vastust. Ole valmis oma vastust klassis jagama.

Edasiseks uurimiseks: Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 226-231; SM, book 1, pp. 373, 374; “Ajastute igatsus” orig. lk. 171-176, 209, 210, 388.

“Õiguse and antakse inimestele Püha Vaimu kaudu (vt Jh 16:8). On erinevus mõjutu õiguse, mida inimene otsib tegude kaudu, ja tõhusa õiguse vahel, mis tuleb usu läbi. Esimese puhul pole Vaimul mingit osa, sest ponnistus on puhtalt inimlik ja seega sõltumatu jumalikust armust.” — 6 BC 977.

“Iga kord, kui keegi pöördub ja õpib armastama Jumalat ning pidama Tema käske, täitub Jumala töotus: “Ma annan teile uue südame ja panen teie sisse uue vaimu!” Hs 36:26. Muutus inimsüdamis, inimese iseloomu ümberkujunemine on ime, mis kõneleb Päästjast. Igapäevane elu Kristuses on suur ime. Üks asi, mis peab kaasnema alati Jumala Sõna kuulutamisega, on Püha Vaimu ligiolek. Tema annab sõnale uuestisünnitava väe.” — Ellen G. White, “Ajastute igatsus”, orig. lk. 407.

Küsimused aruteluks:

1. Vaadake klassis üle oma vastused neljapäevasele viimasele küsimusele. Millised punktid on vastustes ühised? Mida saad sa teistelt õppida? Tehes kokkuvõtte väheste sõnadega, mis on võti tõeliseks ühenduseks Kristusega?

2. Millist nõu annaksid kellelegi, kes sulle ütleb: “Ma armastan Jeesust ja tahan kuuletuda, kuid ma langen pidevalt ikka samasse pattu”?

3. Arutledes Püha Vaimu töö üle meie sees, miks on alati oluline meeles pidada, et meie päästmise alus on Kristuse poolt meie eest tehtu? Milliste ohtudega seisame silmitsi, kui me iganes kaotame silmist selle olulise tõe?

11. õppetükk — 3.-9. juuni

Taastaja

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: 1 Ms 1. ptk.; Jr 17:9; Jh 15:13; Rm 1:21; 5:10-19; 1 Kr 13:4-7; Tt 1:15; 2 Pt 1:2-8.

Meelespeetav tekst: “Ja olen kindel selles, et see, kes teis on alustanud hea töö, viib selle lõpule Kristuse Jeesuse päevani” (Fl 1:6).

Üks kõigi kristlaste suurtest lootustest on igavese elu lootus. Lõppude lõpuks, ilma selleta — mis meil on? Me elame, sureme ja kõduneme igavesti mullas kõrvuti loomadega? Ei, see ei pea olema meie lõpp. Selle asemel, me mitte üksnes omame lootust igavesele elule — see ei ole järgnev elu selles maailmas, nagu see praegu on. Oh, ei! Meie lühiajaline eksisteerimine selles maailmas on küllalt karm, kas sa kujutled selle jätkumist igavesti?

Selle asemel on meile antud imeline tõotus: “Aga meie ootame tema töötuse järgi uusi taevais ja uut maad, kus õigus elab” (2 Pt 3:13). Igavene elu ei ole igavene elu sellel patusel maal, vaid uuel maal, kus pole ei pattu, surma ega patuseid — vaid “õigus”.

Algusest peale on Jumal tegutsenud selle eesmärgi suunas, uue taeva ja uue maa suunas, kus elab õigus. See on lunastusplaani tuum, sest lunastusplaan määrab, kuidas Jumal tegutseb, et viia meid sellele uuele maale. Sellepärast sisaldab päästmine ennistamise protsessi. Jumal peab saama meid valmis uute taevaste ja uue maa ja õiguse jaoks, mis seal elab.

Sel nädalal jätkame selle vaatlemist, mida Püha Vaim teeb meie ettevalmistamiseks meie uue kodu jaoks.

Loodud Jumala näo järgi (1 Ms 1)

1. Moosese raamatu loomise aruande põgusaimgi lugemine osutab, et meie olemasolu ei ole juhus. Me ei ole siin pimedate, eesmärgitute jõudude tõttu, mis piisavalt pika aja kestel juhtusid vormima rahvastatud planeedi. Selle asemel oleme Jumala eesmärgi kohaselt siia asetatud. 1. Ms 1. peatükk kirjeldab otsesõnu Jumalat loojana. Teisisõnu, meie olemasolu jaoks oli olemas selgejooneline plaan. Midagi ei jäetud juhuse hooleks. Sellele kontrastiks on evolutsiooniteooria, mis väidab meid olevat siin ainult juhuse tõttu; et meie jaoks ei olnud mingit plaani, ei mingit eesmärki ega kavatsust. Me oleme teatav kosmiline juhus, ei midagi enamat. On raske kujutleda vastukäivamat arusaama piibellikule loomisloole kui evolutsioon. Pole mingi ime, et Saatan seda nii ägedalt edendab.

1 Ms 1:26, 27 ütleb, et Jumal lõi mehe ja naise Tema enda näo järgi. Mida tähendab olla loodud Jumala näo järgi? Kuidas aitab 1 Jh 4:8 sellele küsimusele vastata?

Mida iganes Jumala sarnane olemine tähendab, peab see endas sisaldama ka võimet armastada. Olevustena, kes on tehtud Jumala näo järgi, kes “on armastus” – mis muu võiks see olla? Võime armastada eraldab meid selgesti tajutavalt kõigest ülejäänust, mis loodi 1 Ms 1. ptk. alusel. Kuu, rohi, järved, isegi loomad — millistest ühtki ei tehtud Jumala näo järgi — ei oma võimet armastada, nagu omavad inimesed. Kindlasti on meile omane võime armastada teinud meid erinevaks kõigest muust loodust, millest on juttu 1. Moosese raamatus.

Milline on sinu parim arusaamine armastuse olemusest sinu enda isiklike kogemuste ja Piibli sellekohase õpetuse alusel (vt Jh 15:13; 1 Kr 13:4-7; 1 Jh 4:10)? Mida räägib su vastus sulle selle kohta, millised pidid Aadam ja Eeva olema vahetult pärast loomist? Mida räägib su vastus sulle selle kohta, millisena oli elu kavandatud sellel maal? Ole valmis jagama oma vastust klassis?

Armastus ja pattulangemine

Loe 1Ms 3:1-6. Mida pidid Aadam ja Eeva omama, olemaks võimelised langema?

Eile nägime, et meid loodi Jumala näo järgi ja mida iganes see tähendama peaks, peab see vähemalt tähendama, et meile anti võime armastada. Kuid armastus, olemaks armastus, peab olema vabatahtlik, see tähendab, et Jumal ei saa sundida oma looduid armastama Teda ja üksteist. Armastus ei saa olla sunnitud. Kuna meile anti võime armastada, anti meile ka valikuvabadus. Pattulangemine on võimas näide sellest, mis toimub, kui valikuvabadusega olendid teevad vääraid valikuid.

Ja ka meie, aastatuhandeid pärast Eedenit, omame valikuvabadust. Ometi on meie olukord palju halvem kui Aadamal ja Eeval enne pattulangemist. Nemad olid täiuslikud olevused, elades Jumala auhiilguse täiuslikus valguses; nende olemus ei olnud rikutud ega patune. Vastandina oleme meie langenud olevused, ülekohtuga immutatud patuses olemuses. Üks asi on omada valikuvabadust täiuslikuna; teine asi on omada sama valikuvabadust rikutuna. Mis on hirmutavam: kas lahke, tasane, armastav inimene, kes kannab relva, või sama relva käes hoidev tige, pahatahtlik ja õel inimene?

Millise pildi maalivad järgmised tekstid uuestisündimata inimolemusest? Jr 17:9; Rm 1:21; 5:12; Ef 2:3; Tt 1:15.

Piibel väljendub väga selgesõnaliselt langenud inimolemuse olukorra suhtes. See on halb, väga halb – ja pidurdamata jõena viiks see surma ja haigusse kogu inimsoo. Tarvitseb vaid vaadata ringi tänapäeva maailmas — ja me võime kõikjal näha tagajärgi inimsoo langenud olemuse saavutustest: sõda, terrorism, narkomaania, ekspluateerimine, prostitutsioon, kuritegevus jne. jne. See on ainult Jumala arm, et me ei ole iseendid hävitanud. Kui antaks küllaldaselt aega, teostaksime selle kahtlemata.

Milliseid inimolemuse rikutusest kõnelevaid ilminguid näed iga päev enda ümber? Mida räägib su vastus selle kohta, kui meeleehtlik oleks meie olukord lahenduseta jäetuna?

Teine prooviaeg

Pühapäeval ja esmaspäeval vaatlesime kõigepealt inimese loomist ja siis pattulangemist. Meie kui langenud olendite olukord oli kõle. Aadama ja Eeva teod pärast pattulangemist peegeldasid täielikult inimkonna seisundit: hirmunud, võõrdunud Jumalast ja üksteisest, süüdiolivad ja häbenevad. Nende lastega lisati inimese kurjuse registrisse mõrv (1 Ms 4:8) ja peagi olid nende südame mõtlemised “iga päev üksnes kurjad” (1 Ms 6:5).

Muidugi, me teame, et Jumal ei jätnud inimkonda kannatama patu täielikke ja lõplikke tagajärgi. Kogu lunastusplaan algatati Issanda poolt selleks, et päästa meid täielikust hukust, mis vastasel korral oleks olnud paratamatu. Jeesus tuli ja kõndis samal maapinnal Aadamaga, ainult — kus Adam langes, seal Jeesus võitis ja Jeesuse poolt teostatu tõttu anti tervele inimkonnale teine võimalus. Usu läbi Jeesusesse saab igaüks, kus ta ka ei elaks, omada igavese elu töötust – töötust kõige patu läbi kaotatu taastamisest.

Vaatle teksti Rm 5:10-19. Millise olulise sõnumi annab see meile? Pane tähele siin esitatud tugevat kontrasti. Mis tõi surma ja mis toob elu?

Jeesus tuli ja kogu Tema patuta elu ja seejärel lunastava surmaga teostatu läbi anti inimsoole teine võimalus. Sellega on inimkond tervikuna ennistatud, et olla Jumala meelepärast. See ei tähenda aga, et kogu inimsugu automaatselt päästetaks või õigeks mõistetakse; see tähendab, et igaühele anti teine võimalus. Hukkamõist, mis peaks Aadama kaudu meile kuuluma, hoiti ära Jeesuse tõttu.

“Jumala Sõna teatab, et me ei ole eneste omad, et meid osteti tohutu hinna eest ja asetati eelis-seisukohale, kus võime leida vabastuse patuorjusest, mis saabus Eedenis pattulangemise läbi. Aadama patt vajutas inimsoo lootusetusse viletsusse; kuid Jumala Poja ohvri läbi anti inimesele teine prooviaeg. Lunastusplaanis kindlustatakse pääste kõigile, kes seda soovivad.” — E.G.W, *Christian Temperance and Bible Hygiene*, p. 15.

Mõtle “teise prooviaja” tähenduse üle. Kas sulle on kunagi antud millegi jaoks teine võimalus? Mis selles kogemuses õpitust saab aidata sul paremini hinnata, mis sulle praegu Risti läbi antud on?

Ennistamine

Eile nägime, et hoolimata meie meeleheitlikust olukorrast ei jätnud Jumal meid ilma lootuset. Vastupidi, meile on antud suur lootus Jeesuse Kristuse kaudu, kes on sillutanud tee meist igäihe jaoks, ennistamaks meid selleks, kes me oleksime olnud enne pattulangemist.

Ja see protsess algab nüüd. Rõõmusõnum ei tähenda üksnes päästmist; see ei ole ainult muutus meie seaduslikus seisundis Jumala ees. Evangeelium kõneleb protsessist, mis viib meid tagasi sellesse seisundisse. See ei ole ainult miski Teisel Tulekul toimuv. See on teatav protsess, mis algab praegu. Püha Vaim tegutseb meis, et ennistada meis selle, mis kaotati patu läbi.

Loe 2 Pt 1:2-8. Mil moel aitavad need salmid, eriti osa, kus Peetrus kõneleb olemisest “osalised jumalikust loomusest”, meil mõista meis toimuvat ennistamise protsessi just praegu? Kuidas seonduvad need salmid 1 Ms 1:26, 27-ga?

Jumal tegutseb, et muuta langenud olevused Tema sarnaseks, kujundades ümber nende tahte, mõtted ja soovid – lühidalt, Püha Vaim töötab meie iseloomu juures. Saades osa jumalikust loomusest, muudetakse meid ümber. “Aga me kõik, kes katmatu palgega vaatleme Issanda auhiilgust otsekui peeglis, muutume samasuguseks kujudks aust ausse nagu Issanda Vaimust” (2 Kr 3:18). Ja see kuju on loomulikult Jumala kuju, ja see on ilmutatud meile Jeesuse kaudu, kes oli Jumala “olemuse kuju” (Hb 1:3). Ometi, kuna Jeesus ei ole siin lihas, on Püha Vaim Tema esindaja, ilmutades meile tõesid, mis muudavad ja kujundavad ümber meie elu. See on ennistamise protsess, mis lõplikult ei teostu kuni uue taeva ja uue maani. Kuni selleni tegutseb Jumal meie juures, et saada meid valmis uueks eksistentsiks, mis on meile võimalikuks tehtud Jeesuse läbi.

Kujutle, milline oleks su elu, kui sa üha enam ja enam peegeldaksid Jeesuse iseloomu. Millised otsesed muutused leiaksid aset, eriti sinu suhetes teistega, kui sa hakkad peegeldama seda iseloomu?

Ennistamine (järg)

Kirjuta iga teksti oluline sõnum ja seda tehes küsi iseendalt: kui hästi elan ma läbi neis tekstides antud töotusi?

Rm 5:1 _____

2 Kr 5:17 _____

Ef 4:24 _____

Fl 2:12, 13 _____

1 Pt 5:10 _____

Kristlik elu on tee *täiuslikkuse* poole, (Rm 12:2; Jk 1:4) – sõna, mis Uues Testamendis seondub mõttega “viimistletud”, “täiesti täiskasvanud”, või “küps”. Me peame olema täiuslikud oma piiratud ja langenud sfääris nagu Jumal on oma lõpmatus ja absoluutses sfääris (Mt 5:48).

Lahus Kristusest ei saa me muidugi saavutada mingit “täiuslikkust”. Selle asemel on Kristus see, “kes on saanud meile tarkuseks Jumalalt ja õiguseks ja pühitsuseks ja lunastuseks” (1 Kr 1:30). Kristuses moodustavad need omadused meie “täiuslikkuse” Jumala ees. Tema viis lõpule üks kord ja kõikide eest meie pühitsemise ja lunastuse. Meie oleme “täiuslikud Temas” isegi praegu (Kl 2:10). Juba praegu on Püha Vaimu töö võtta need viimistletud tooted ja ilmutada nende elus Kristuse poolt meie heaks tehtu reaalsust. Meie kasvamine, meie iseloomu arenemine, meis Jumala kuju taastamine muutub elavaks väljenduseks sellest, mida tähendab olla täidetud Jumala kõige täiusega” (Ef 3:19). Kristuses muudab Püha Vaim meis reaalsuseks selle, mis Kristus meie heaks on teinud. Mitte keegi ei saa olla kristlane ilma nende mõlema päästmise fundamentaalse aspekti ilmnemiseta nende uues elus Kristuses.

Edasiseks uurimiseks: Ellen G. White, “Patriarhid ja prohvetid”, orig. lk. 44, 45; “Tee Kristuse juurde”, peatükk “Jumalale pühendumine”, orig. lk. 47, 48; Testimonies for the Church, vol. 9, pp. 21-23; “Kristuse tähendamissõnad”, peatükk “Külvaja läks välja külvama”, orig. lk. 33-69 ja “Kaks palvetajat”, orig. lk. 161-163; Ellen G. White Comments, The SDA BC, vol. 6, pp. 1097-1098.

“Lunastustöös ei ole pealesundimist. Jumala Vaimu mõjul võib inimene vabalt valida, keda ta soovib teenida. Muutus, mis toimub inimhinges, kes annab end Kristusele, on vabatahtliku valiku tulemus. Patu mahajätmine oleneb inimese soovist. On tõsi, et meil ei ole jõudu vabaneda Saatana kontrolli alt, ent siis, kui me igatseme vabaneda patust ja anume hädas kõrgemat väge väljastpoolt, täitume Püha Vaimu jumaliku jõuga ning me alistame oma tahte Jumala tahte.” — Ellen G. White, “Ajastute igatsus”, orig. lk. 466.

“Need, kes sünnitatakse Püha Vaimu poolt uueks looduks, on saanud osalisteks jumalikust olemusest ja kõigis nende harjumustes ja tegevuses annavad nad tunnistust oma suhtest Kristusega.” — Ellen G. White Comments, The SDA BC, vol. 6, p. 1101.

Küsimused aruteluks:

1. Vaadake klassis üle oma vastused pühapäevase osa lõpuküsimusele. Enne seda kirjutagu igaüks oma isikliku armastuse definitsiooni ja lugegu see ette enne arutelu algust.

2. Lugege klassis valjusti eeltoodud teine tsitaat Ellen G. White’ilt. Kuidas aitab see mõte meil aru saada lähedasest suhtest usu ja tegude vahel kristlase elus?

3. Vestelge mõtte üle “teisest prooviajast”, teisest võimalusest. Kas tunnete kedagi, kes vajab teist võimalust? Kui nii, püüdke temaga kohtuda ja teatage talle, et tal on teine võimalus – ja mitte ainult igaihega teist, vaid, mis veel tähtsam, Jumalaga?

12. õppetükk — 10.-16. juuni

Patt Püha Vaimu vastu

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: Mt 12:22-31; Mk 3:22-30; 10:45; Lk 18:10-14; Jh 3:14-16; 1Kr 15:3; 1 Tm 1:15; Hb 2:9.

Meelespeetav tekst: “Tõesti ma ütlen teile, et kõik patud antakse inimlastele andeks ja Jumala pilkamised, niipalju kui nad iganes on Jumalat pilganud; kuid kes iganes on pilganud Püha Vaimu, sellel ei ole andeksandmist iialgi, vaid ta on süüdlane igaveses patus” (Mk 3:28, 29).

Kõigist rasketest ütlustest peaks see meelespeetav tekst olema raskeimate hulgas. Arvesse võttes, kes oli Jeesus ja mida Ta tegi, selleks et andestada meie patud, peaks mõte mingist patust, mida isegi Rist ei andesta, panema meid värisema. Mõrv, verepilastus, uhkus, abielurikkumine, vargus, ebajumalate kummardamine, isegi Kristuse vastu öeldud sõnad (Mt 12:21-32) võib saada andeks (Ef 1:7). Ometi ütleb Kristus ise: “Kes iganes on pilganud Püha Vaimu, sellel ei ole andeksandmist iialgi” (Mk 3:29). See on uskumatu!

Siit loogiline küsimus: Mis on see nn “andestamatu patt” – fraas, mida muuseas Pühakirjas ei esine? Kogu mõte mingist patust, mida ei saa andestada näib olevat nii vastupidine kõigele sellele, mida me teame Jumalast, kes läks nii paljust läbi just selleks, et andestada meile kõik meie patud. Sellepärast väärib see teema väga tõsist uurimist — sest meil kõigil on vaja olla teadlik ühest asjast, mis rohkem kui miski muu jätab meid, nagu Jeesus ütles, igavese hukkamõistu ohtu.

Päästma patuseid**Vastavalt 1 Tm 1:15, mis oli Kristuse maa peale tuleku eesmärk?**

Võiks kirjutada kõiteid põhjuste kohta sellele uskumatule loole Jeesusest Kristusest – Jumalast, kes kattis oma jumalikkuse inimlikkuse looriga ja suri meie asemel seda surma, mille meie kõik patustena oleme ära teeninud. Nende põhjuste hulka, miks Jeesus elas siin maa peal ja suri, kuuluvad:

1. Ta tuli meile ilmutama seda, milline on Jumal (Jh 14:9).
2. Ta tuli selleks, et olla Jumala Teenija ja näidata, mida teenimine tähendab (Mt 20:25-28; Fl 2:5-7).
3. Ta tuli, et jätta meile eeskuju selles, kuidas elada (1 Pt 2:21; 1 Jh 2:6).
4. Ta tuli selleks, et olla ustav ja halastav Ülempreester meie heaks (Hb 2:17, 18).

Kõik need, kui tahes tähtsad asjad, oleksid meile tähtsusetud ilma selle Kristuse maapealse missiooni kahtlemata kõige olulisema aspektita, milleks on patuste päästmine

Loe Mk 10:45; Jh 3:14-16; 1 Kr 15:3; Hb 2:9 ja 1 Jh 3:8. Millised põhjused Jeesuse elule ja surmale annavad kõik need tekstid koos?

Kõigist neist põhjustest, miks Jeesus tuli ja suri, on kõige tähtsam — vähemalt meie perspektiivist — see, et Ta suri, et päästa meid patu seaduslikust karistusest, mis on surm, igavene surm. Ja suurepärane sõnum on, et oma töö kaudu on Ta võimeline tegema just seda igaühe jaoks, kes Tema vastu võtab. Päästmine saab osaks kõigile, kes usuvad, nii juudile kui ka paganale (Rm 2:9). Need, kes usuvad, on siis säästetud “igavesest hukkamõistmisest,” hoiatas Jeesus arvukates kohtades, ka Mk 3:29, kui Ta rääkis ühest patust, mis võiks viia selle hukkamõistuni. Järelikult, kui usu läbi Temasse säästetakse meid sellest “igavesest hukkamõistust” ja kui see “andestamatu patt” viib selle hukkamõistuni, mis siis on kõige tõenäolisemalt see “andestamatu patt”?

“Iga patt ja jumalapilge”

Loe Mt 12:22-31 ja tee kokkuvõtte Jeesuse sõnadest. Pane ka tähele, kellele Ta rääkis. Kuidas aitab see meil mõista Tema sõnu “andestamatu patu” kohta? Vt ka Mk 3:22-30.

Jeesuse karmid sõnad ei olnud öeldud vaakumis. Selle asemel väljendati need vastuses teatud variseride väitele, kes, olles näinud üht tervendamist Jeesuse poolt, ütlesid, et Ta ajab kurjad vaimud välja (Mt 12:24) “Peeltsebuli, kurjade vaimude peamehe abil”. Selle hoiaku olid nad võtnud hoolimata neile antud vaieldamatust tõendist Tema jumalikust väest: Tema elu pühadus, mida nad võisid vaid tunnistada ja mida nad hiljem vaikides möönsid (Jh 8:46), Tema poolt haigete tervistamine (Mt 8:14-17; Mk 1:29-34 jne) ja kurjade vaimude väljaajamine (Lk 7:11-17).

Kuid keeldumise läbi tunnistada Kristuse jumalikkust ja aktiivse vastupanu läbi Temale, olid need mehed asetanud endid sellisele seisukohale, et olid sunnitud tõlgendama Tema tegusid mingil teisel, mitte jumalikul alusel, omistades Jumala töö Saatanale. Seeläbi sulgusid nende meeled Püha Vaimu tunnistusele. Püha Vaim vajutab tõe mõistusesse ja südamesse (Jh 14:17; 16:13) ning veenab patust (Jh 16:8). Ent kuigi Jumal on pikameelne ja armuline ega soovi, et keegi peaks hukkuma (2 Pt 3:9), ei tööta Tema Vaim tõrksa südame juures lõputult (1 Ms 6:3). Kui tõe peale püsivalt vastu seistakse ja sellest keeldutakse, lakkavad Vaimu kuuldavad märguanded ja hing jäetakse kohutavasse pimedusse.

See on võib-olla olukord, millele vihjas Paulus, kirjeldades teatud südametunnistust, millesse on otsekui tulise rauaga põletatud märk (1 Tm 4:2). Sest inimese jaoks, kes on süüdi patust Püha Vaimu vastu, on prooviaeg lõppenud ja tema jaoks ei jää “enam mingit ohvrit üle pattude eest, vaid mingi hirmus kohtu ootamine” (Hb 10:26, 27).

Sel nädalal seni loetu alusel — milline on sinu arusaamine patust Püha Vaimu vastu?

Andestamatu patt

Patt on meie olemasolule hukatuslik, kuid Jumalale valmistab rõõmu andestada meile meie patud. Meil pole vaja hukkuda, kuigi “kõik on pattu teinud ja Jumala aust ilma” (Rm 3:23). Jeesus suri, et omada õigust andestada kahetsevatele patustele.

Kuid on üks patt, mis on andestamatu ja mille tagajärg on vältimatult igavene surm. Kui keegi keeldub reageerimast Jumala headusele, mille eesmärk on juhtida meeleeparandusele (Rm 2:4), siis see kestav keeldumine Jumala armukutse vastuvõtmisest viib lõpuks andestamatu patu sooritamiseni.

Loe uuesti Mt 12:31 ja Mk 3:29 nende vastavates kontekstides. Mil moel selgitab see taust eelmises lõigus väljendatut?

Andestamatu patt ehk patt Püha Vaimu vastu on pidev valguse hülgamine, pidev Kristuse poolt meie heaks tehtu hülgamine. See hülgamine pimestab vältimatult vaimu silmad ja kalgistab hülgaja südame Vaimu anumiste suhtes, nagu toimus nende Iisraeli juhtide puhul. Lõpuks on hinges äärmine pimedus ja see inimene on igaveseks kadunud, sest ta on hävitanud oma hinge tajumisvõime Vaimu märguannetele.

Südame sulgemine Pühale Vaimule on “andestamatu”, kuna me ei saa isegi kahetseda ilma Jumala Vaimu abita. Jumal ei saa meie jaoks midagi teha, kui Ta meid ei sunni — mida Ta aga ei tee. Me oleme oma valikutega lõiganud end ise ära päästmisest.

Loe veelkord Mt 12:32 ja Mk 3:29 ning pane tähele, kuidas Jeesus ühendab andestamatu patu rääkimisega. Miks pidi Ta, arvestades eelnevat definitsiooni, seda tegema?

Piibellikult mõttes peetakse sõnu tegudeks. Sõnad on osa reaalsusest, mida need kirjeldavad. Jumal rääkis ja tekkis maailm (1 Ms 1); Jeesus ise oli “Sõna, [kes] sai lihaks” (Jh 1:14). Heebrea sõna *dabar*, “sõna”, tähendab ka “asi”, “ajalugu”, “ennustus” ja seetõttu ühendatakse sõnad tegelikkusega, millele need viitavad. Seega näib, et Jeesus võrdsustab rääkimise Püha Vaimu vastu selle tõe pideva tagasilükkamisega, mida Püha Vaim meile tuua püüab. Teod ja sõnad ühendatakse lahutamatuks.

Tuleta meelde, millal sind keegi viimati sõnadega haavas. See peaks sulle näitama, et sõnad on tõepoolest “reaalsed” asjad. Miks mitte teha kohe praegu leping Jumalaga, et valvata hoolega oma keelt?

Vaimu veenmised

“Ja kui Ta tuleb, siis ta toob maailmale selguse patu kohta ja õiguse kohta ja kohtu kohta; patu kohta, et nad ei usu minusse” (Jh 16:8, 9).

Osutumaks päästmise kandidaadiks, tuleb inimesel tunnistada, et ta on patune. Mitte keegi ei palu Päästjalt abi ilma selleks vajadust tundmata. Üks meie suurimaid vajadusi on isiklik patutunnetus. Me ei saa seda tunnetust ise esile kutsuda; meid patus veenda on Vaimu eesõigus ja ülesanne. Tema päris esimene töö on teha patune teadlikuks tema patususest ja järelikult tema kadunud olukorrast. Vaim ei ole ainult lohutaja. Ta on ka — ja eelkõige — süüdimõistja patus. Ta saab lohutajaks neile, kes oma pattude omaksvõtmise ja ülestunnistamise kaudu on teinud rahu Jumalaga.

Milline dramaatiline näide osutab Vaimu väele patus veenmises? Lk 19:8, 9.

Mil moel valgustab Jeesus päästmise kättesaadavust siirale patusele, näidates samal ajal end õigeks pidava inimese lootusetut olukorda? Lk 18:10-14.

“Me peame jõudma iseenese äratundmisele – tundmisele, mille tulemus on patukahetsus, enne kui võime leida andestuse ja rahu. Variser ei tundnud, et patt teda süüdi oleks mõistnud. Püha Vaim ei saanud töötada tema juures. Tema hinge ümbritses eneseõiguse soomusrüü, millest inglite sihitud Jumala nooled ei suutnud läbi tungida. Ainult selle, kes tunneb end patusena, saab Kristus päästa.” — EGW, “Kristuse tähendamissõnad”, orig. lk. 158.

Kui keegi hakkab nägema Jumala õiglust ja pühadust, nagu prohvet Jesaja (Js 6:5, 6), siis veenab Püha Vaim teda tema patususes ning selles, et ilma Jeesuse sekkumiseta ootab teda kohtumõistmine ja lõplik häving. Järelikult on meie juhtimisel Kristuse juurde väga tähtis Püha Vaimu veenev vägi. Kujutle siis nende inimeste lootusetut olukorda, kes isikliku kalkuse läbi on muutnud end immuunseks Püha Vaimu märguannetele.

Kuidas võib süütunne olla hea, Jumala kasutatav tööriist? Samas, millisel juhul muutub süütunne halvaks, kuradi kasutatavaks vahendiks? Kuidas suudame neil vahet teha?

Meeleparandus ja andestamatu patt

Aeg-ajalt on olnud koguduseliikmeid, kes on elanud hirmus, et nad on teinud andestamatu patu. Teatud mõttes ei ole raske aru saada, miks. Me oleme patused. Kui me ei ole igal hetkel Püha Vaimu juhtida, oleme me võimelised peaaegu kõigeks. Ja inimese jaoks, kes on tundnud Issandat, kes on saanud välgatuse Jumala pühadusest, võib tema isiklik patu tajumine tunduda kohutavalt masendavana ja hukkamõistvana. Süütunne võib olla kõikehaarav. Enamus kristlasi on mõnel oma teelõigul koos Jumalaga läbi elanud hirmu hetki, mil nad on arvanud oma olukorra olevat lootusetu, et nad ei suuda vastu pidada, et nad tegelikult võivad olla korda saatnud andestamatu patu.

Kui aga andestamatu patt on pidev Püha Vaimu hülgamine, miks on siis keegi, kes kardab olevat teinud selle patu, kindlasti ja selgelt see, kes seda teinud ei ole? Vt ka L 51:1-4; IK 5:8; 18:13.

Kuriteo või patu kordasaatmine ei ole püsiv takistus päästmisele. Jeesus saab päästa igaihe, kes seda soovib. Tema ei ole huvitatud kellegi masendavast minevikust. Iga patu ja möödalaskmise saab Tema valatud verega kustutada. Selle andestuse tingimuseks on meeleparandus ja see toimub ainult Püha Vaimu töö läbi. Seni kui me kahetseme, on olemas andestus.

Muidugi tuleb meil meeles pidada, et patuga ei tohi naljatada. Iga patt muudab meid paadunumaks; iga langemisega me nõrgestame patutunnetust. Mida enam me seda teeme, seda kergem on seda üha korrata. Ja kuigi me võime alati kahetseda ja andeks saada, siis ometi mida enam me patustame, seda enam paadutame oma südame just selle Isiku suhtes, kes juhib meid meeleparandusele – Püha Vaimu suhtes.

Seega on väga oluline, et me iga päev tungivalt palume Jumala väge puhastama meid, uuendama meid ja meid ümber looma Päästja kuju sarnaseks. (Vt 1 Kr 10:13; Gl 5:16; Tt 3:5).

Kas oled kunagi tundnud, et su olukord on lootusetu, et sa võiksid minna kaduma, isegi pärast oma otsuse tegemist Kristusele järgida? Mis põhjustas need tunded? Kuidas sa lõpuks neist vabanesid? Mida õppisid selles kogemuses sellist, mida saad kasutada kellegi aitamiseks, kes tunneb end lootusetuna?

Edasiseks uurimiseks: Ellen G. White, “Patriarhid ja prohvetid”, orig. lk. 75, 76; “Kristuse tähendamissõnad”, peatükk “Kaks palvetajat”, orig. lk. 150-152.

“See, kes hülgab Püha Vaimu töö, asetab end olukorda, kuhu kahetsus ja usk ei ulatu.” — Ellen G. White, “Ajastute igatsus”, orig. lk. 322.

“Iga ebapuhas mõte rüvetab hinge, ähmastab kõlbelist taju ja nõrgestab Püha Vaimu mõju.” — E. G. White, “Ajastute igatsus”, orig. lk. 302.

"Aga kui inimene Jumala juhtimise korduvate eiramiste tõttu on kaotanud võime ära tunda headust selle kogemisel, kui ta on lasknud oma kõlbelistel väärtushinnangutel muutuda vastupidisteks, kuni kurjus tema jaoks on hea ja hea tundub kuri, siis, isegi Jeesusega silmitsi seistes, ei ole ta teadlik mingist patust, ta ei suuda kahetseda ja sellepärast ei saa iial olla andekssaanud. See on patt Püha Vaimu vastu.” — William Barclay, *The Gospel of Mark*, p. 81.

Küsimused aruteluks:

1. Kujutlege klassis, et teil oleks tegemist kellegagi, kes on veendunud, et ta on teinud andestamatu patu. Mida sel nädalal õpitust saate kasutada, et aidata sellel inimesel leida lootust ja andestust?

2. Klassiga tuletage Piiblist meelde näiteid nende kohta, kes olid teostanud andestamatu patu. Koostage neist inimestest nimekiri ja vestelge nende erinevate juhtumite üle.

3. Lugege tsitaati Barclay’lt. Millist protsessi ta kirjeldab? Miks on see ohuks igäühele, isegi end kristlaseks pidavale inimesele?

4. Palvetage klassis, et igaüks alistuks üha enam Püha Vaimu mõjutustele.

13. õppetükk — 17.-23. juuni

Püha Vaim lõpuajal

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: Jl 3:1, 2; Jh 1:9; Ap 2:14-24; Ap 3:19, 20; Jk 5:7; Ilm 14:6-16; 18:1-5.

Meelespeetav tekst: “Ja su kõrvad kuulevad sõna, mis tagant ütleb, kui te kaldute paremale või vasakule; “See on tee, käige seda”” (Js 30:21).

“Patu ülestunnistamise ja hülgamise, tõsise palve ja iseenese Jumalale pühendamise läbi valmistused esimesed jüngrid Püha Vaimu väljavalamiseks nelipühi päeval. Sama töö, ainult suuremal määral, tuleb teostada nüüd. Tollal pidid inimesed ainult paluma õnnistust ja ootama Issandat viivat täiusele inimest puudutava töö. See on Jumal, kes selle töö alustas ja Tema lõpetab oma töö, muutes inimese täiuslikuks Jeesuses Kristuses. Aga ei tohi mingil moel jätta hooletusse varase vihma näol esitatud armu. Ainult need, kes elavad vääriliselt selles valguses, mis neil on, saavad suurema valguse osaliseks.” — Ellen G. White, *Advent Review and Sabbath Herald*, Mar. 2, 1897.

Milline sõnum leidub neis sõnades, kui me lõpetame selle kvartali uurimuse, keskendudes nüüd Pühale Vaimule lõpuajal! Me vaatleme, mida Püha Vaim teeb, selleks et valmistada ette teatava rahva levitama seda evangeeliumi ja jääma seisma lõpuajal.

Püha Vaim lõpuajal

“Ja pärast seda sünnib, et ma valan oma Vaimu kõige liha peale! Siis teie pojad ja tütreid hakkavad ennustama, teie vanemad uinuvad unenägusid nähes, teie noored mehed näevad nägemusi! Ja neil päevil ma valan oma Vaimu ka sulaste ja ümmardajate peale” (Jl 3:1, 2).

Uurige toodud salme seoses Ap 2:42-44. Millist meie kohta rakendatavat sõnumit te siin näete? Kuidas, kui üldse, oleme me kogunud selle prohvetikuulutuse täitumist?

Need Joeli sõnad siin on ühed erutavaimad kogu Pühakirjas. Need osutavad ajale, mil Püha Vaim võimsal viisil valatakse välja, just nagu see toimus nelipühil.

See väljavalamine ei toimu vaakumisse, see on kõik osa ainsast eesmärgist – tuua inimesed Jeesuse Kristuse päästvale tundmisele. See asjatu saab eriti selgeks Peetruse nelipühi-jutluses, milles ta peale Joeli salvide tsiteerimist alustas jutlust Jeesusest Kristusest (Ap 2:22-24).

Joeli 3:1 ütleb, et Jumal valab välja oma Vaimu “kõige liha peale”. See ei tähenda, et kõik liha reageerib alistumise ja alandlikkusega, mida vajatakse, et võtta vastu Vaimu õnnistusi. Püha Vaimu tegutsemise läbi on Issand võimeline tooma iga hinge oma süü tundmisele. Piibel ütleb: Tema, “tõeline valgus [Jeesus], mis valgustab iga inimest, oli tulemas maailma (Jh 1:9); kahjuks siiski “igaüks” ei vasta nii, nagu see Jumalale meeldiks.

Hea sõnum on see, et kõik, kes reageerivad ja alluvad, saavad töötuse igavesest elust Kristuses.

Millist tõendit näed sa Püha Vaimu mõjust neile, kes ei ole kristlased? Mida saame meie kristlastena teha töötamaks koos Vaimuga, et aidata neil inimestel näha Jeesust täielikumas valguses?

Nelipühi ja lõpuaeg

Nagu eile nägime, räägib Joel Jumala Vaimu külluslikust väljavalamisest Tema rahva peale. Ta räägib noortest meestest nägemas nägemusi, vanadest nägemas unenägusid ja poegadest ning tütardest, kes ennustavad (Jl 3:1, 2). Ta seab selle kogemuse jaoks isegi ajalise raamistuse. Esinevad kosmilised nähtused päikese pimenemise ja kuu vereks muutumisega. Õnnetusi maa peal kirjeldatakse ülekantud tähendustes “vere, tule ja suitsusammastena” (s. 3). Kõik see peab eelnema “suurele ja kardetavale Issanda päevale” (s. 4).

Peetrus ja teised varased kristlased pidasid Kristuse esimest tulemist lõpuajaks (1 Kr 10:11; Hb 1:2; 9:26; 1 Pt 1:20) ja kohaldasid Joeli prohvetikuulutuse nelipühi kogemusele (Ap 2:16-21), ühendades prohvetliku anni keelteanniga.

Loe Jl 2:23, mis eelneb tema sõnadele Püha Vaimu väljavalamisest. Millist kujundit ta kasutab?

Joeli prohvetikuulutus saabuvast prohvetlikust annist on asetatud varase ja hilise vihma konteksti (Jl 2:23; 3:5). Värskendavaid, eluandvaid vihmahooge, mis võimaldasid seemnel idaneda ja juurduda, nimetatakse varaseks vihmaks. Kevadvihma, mis aitas viljal küpseda ja valmida lõikuseks, nimetatakse hiliseks vihmaks. See nähtus Palestiina põllunduslikus tsüklis on sümbol vaimulikust värskendusest, mille annab Jumal oma rahvale Püha Vaimu läbi (Ho 6:3). Peetrus, kes tõesti uskus end elavat lõpupäevil, koges varast vihma. Hiline vihm peab veel langema Jumala rahva peale aegade lõpus.

Mida tuleb meil mõista “hilise vihma” all?

“Kuid maailma lõikuse lõpu lähedal on tootatud veel üks eriline vaimulik and, mis peab valmistama koguduse ette Inimese Poja tulemiseks. Seda Vaimu väljavalamist on võrreldud hilise vihma langemisega.” – AA 55.

Milline on sinu isiklik kogemus “varase vihma” suhtes? Miks on nii oluline võtta vastu varane vihm, et olla ettevalmistatud “hilise vihma” kogemiseks? Mida tähendab ühe või teise “vihma” vastuvõtmine? Milliseid muutusi tuleks meil praegu teha oma isiklikus elus, et olla valmis hiliseks vihmaks?

Hiline vihm

“Siis olge nüüd pikameelsed, vennad, Issanda tulemiseni! Vaata, põllumees ootab maa kallist vilja ja on pikameelne seda oodates, kuni ta saab varajase ja hilise vihma” (Jk 5:7).

Kuidas mõistad sa seni loetu kontekstis Jakoobuse sõnu? Kuidas näitab see tekst meile meie äärmist sõltuvust meist väljaspool asuvast allikast vaimuliku jõu saamiseks?

Nagu eile nägime, väljendas Joel oma ennustuse “vihma” kontekstis. Terminid “vihm” ja “hiline vihm” laenati heebrea autoreilt nende põllundusliku aasta kontekstis.

Esimene ehk varane vihm langes 7. kuul, tavaliselt just pärast templi pühitsemise päeva. See vastab meie sügisele — septembrile-oktoobrile. Iisraellastele oli see põldude kündmise ning odra ja nisu külvamise aeg. Hiline vihm langes vähe aega enne lõikust märtsis-aprillis ja see võimaldas viljapeadel paisuda ja küpseda lõikuseks.

Neid termineid kasutatakse Piibli kirjutajate poolt sümboliseerimaks suuri vaimuliku uuenemise perioode seoses evangeeliumi kuulutamisega. Tähtis on mõista, et vilja küpsemiseks vajati mõlemat vihma.

Vaadeldge mainitud salme. Kuidas aitavad need meil mõista vihma kujundi ilmekust, eriti meie kui koguduse missiooni taustal? (Mt 9:37; 13:30; Ilm 14:15).

Nagu varem mainitud, on vaimuliku “hilise vihma” eesmärk väga sarnane looduses toimuvale: see peab vilja lõikuseks ette valmistama. Milline jõuline kujund, puudutades seda tööd, mida Pühal Vaimul tuleb teha Tema rahva hulgas, sest nemad on need, keda Jumal on kasutanud evangeeliumi sõnumi kuulutamiseks maailmale. “Nautides varase vihma õnnistusi, ei tohi me unustada, et ilma hilise vihmata, mis täidab viljapead ja küpsetab vilja, ei ole vili valmis sirbi jaoks ja külvaja vaev on olnud asjatu. Jumalikku armu vajatakse alguses, seda on vaja arengu igal sammul ja üksnes jumalik arm saab töö lõpule viia.” — Ellen G. White, *The Faith I Live By*, p. 334.

Värskendamine

“Sellepärast parandage meelt ja pöörduge, et teie patud kustutataks, et hingamiseajad tuleksid Issanda palgest ja et ta läkitaks teie jaoks määratud Kristuse Jeesuse” (Ap 3:19, 20).

Vaadake seda Peetruse uskumatut avaldust. Pange tähele, kui tihedalt ühendab ta meeleparanduse ja pöördumise “hingamisaegadega”. Teisisõnu, meie südames toimuv on seotud Püha Vaimu väljavalamisega. Meil ei tule iial unustada selle tiheda seose olemasolu taeva ja maa vahel.

Millisele kolmele suurele lõpuaja sündmusele viitab Peetrus toodud tekstis? Mis tema ütluses näitab, et need on tõepoolest lõpuaja sündmused?

Peetruse väide sisaldab kõige kindlapiirilisemat ajalist elementi. Inspiratsiooni mõjul viitab Peetrus suurtele sündmustele maa viimastel päevadel — Jumala Vaimu võimas väljavalamine ja õigete inimeste pattude lõplik kustutamine — millised seotakse kolmanda tippsündmusega, Kristuse teise tulekuga.

Loe Ilm 14:6-16. Kust me teame, et need sündmused eelnevad vahetult Teisele Tulekule? Mis neis salmides kõneleb Püha Vaimu võimsast väljavalamisest?

Kogu selles tekstis näeme Püha Vaimu töötamist Jumala rahva kaudu, mitte ainult neid ette valmistades kuulutama maailmale “igavest evangeeliumi” (s. 6) ja hoiatama inimesi kummardamast “metsalist” (s. 9), vaid ka valmistama neid ette jäämaks seisma nendena, kes “peavad Jumala käske ja Jeesuse usku” (s. 12). Kui see pole Püha Vaimu töö meie seas, siis ei ole seda miski.

Vaadates kogudust tänapäeval — miks on nii ilmne, et me vajame Püha Vaimu jõulist väljavalamist, selleks et kogudus saaks teostada oma töö? Miks on väga ilmne, et ka sina seda vajad?

Vali hüüd

Kuigi nägime nelipühi päevil Püha Vaimu võimsat väljavalamist, usume me, et lõpuajal kogeme me midagi veel võimsamat. Kogu maailm peab kuulma tõde Issanda Jeessuse kohta Ilmutusraamatu 14. peatüki kolme inglil kuulutuse kontekstis, vastandatuna Baabülioni valedetele doktriinidele, mis viivad metsalise märgi vastuvõtmiseni. Ja üsna lihtsalt — kes muu kui seitsmenda päeva adventistid kuulutavad seda erilist sõnumit? Ja siiski, milline adventist, vaadates tema ees seisvate ülesandete, usub, et me saame seda teha ilma Püha Vaimu üleloomuliku väljavalamiseta?

Järelikult usume me, et päris aja lõpul jagab Püha Vaim oma annid kogudusele väga tähelepanuväärsel viisil. Ta peab seda tegema, sest vastasel korral ei toimuks prohvetikuulutuses kirjeldatud lõpusündmused iialgi.

Loe Ilm 18:1-5. Mis neis salmides näitab, millised on selle Püha Vaimu väljavalamise tulemused kogudusele?

See “vali hüüd” ulatub kõikjale, kuna Issand kasutab oma kogudust, et kutsuda oma rahvas välja Baabülionist, maailma vääretest religioosetest ja poliitilistest süsteemidest, mis lõpuajal ühinevad teatud tagakiusavaks jõuks. See hüüd sisaldab tungivat palvet põgeneda viimsete nuhtluste eest (Ilm 15) ja leida varjupaik Jeessuse, Päästja, kätes. Selles viimses lahingus Talle ja metsalise järgijate vahel ülendatakse Kristus uue nelipühi väe läbi, mis valatakse maa peale (Ilm 18:1) Püha Vaimu kaudu. Sel ajal näeme me hilise vihma kaudu küpsenud lõikust.

Seega, päris lõpuajal, kroonitakse Risti töö ja ilmneb selle vili. Kõik Kristuses surnud tõusevad (1 Ts 4:16) ja koos nendega, kes on elus, võetakse meid kõiki ära sellelt patuselt planeedilt – korraga ja igaveseks (s. 17). Järelikult kogeme me lõpus Püha Vaimu kõrgeimat avaldumist Tema tööna südameis – mitte üksnes nende südameis, kes kutsutakse kuulutama seda sõnumit, vaid ka nende südameis, kes selle vastu võtavad ja kes seisavad koos meiega — mitte ainult lõpuajal Baabülioni jõudude vastu, vaid ka klaasmere ääres taevas (Ilm 15:1-5).

Milline suurepärase kingitus on meile antud Püha Vaimu näol!

Kirjuta tänapalve Issandale Püha Vaimu eest ja palu, et Ta valmistaks su südame ustavaks jäämiseks mitte ainult lõpukriisis, vaid ka praegu.

Edasiseks uurimiseks: Ellen G. White, “Kasvatus”, orig. lk. 35-38; “Prohvetid ja kuningad”, orig. lk. 238-243; “Apostlite teod”, orig. lk. 578, 593-595; *Testimonies for the Church*, vol. 8, pp. 21-23; *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 64-68, 506-509.

“Me ei pea ootama hilist vihma. See tuleb kõigile, kes tunnevad ära ja võtavad vastu armukaste ja -hood, mis meile langevad. Kui me korjame üles kõik valgusekillud, kui me hindame kõrgelt Jumala õnnistusi, kes soovib, et me Teda usaldaksime, siis täidetakse iga töotus.” — Ellen G. White *Comments, The SDA BC*, vol. 7, p. 984.

“Koguduse kokkutulekud, nagu laagrikoosolekud, koguduse kogunemised ja kõik teised sündmused, kus tehakse isiklikku tööd hingede heaks, on Jumalast määratud võimalused varase ja hilise vihma andmiseks.” — Ellen G. White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 508.

Küsimused aruteluks:

1. Kõnelge klassis maailma olukordadest ja suundumustest, nagu need vastavad meie arusaamisele lõpuaja sündmustest. Kuigi meid ei pea huvitama kõmulusus, millist tõendit me näeme viitavat lõpuaja kriisidele? Mida saate klassina teha, et aidata oma kogudusel mõista aega, milles elame, ja vajadust valmistuda hilise vihma saamiseks?

2. Mõtelge klassina Püha Vaimu töö üle ja esitage küsimus: Milline on sinu arvates kõigi Püha Vaimu andide hulgast ja kogu Tema tööst koguduse heaks see üks asi, mida teie kogudus kõige enam vajab? Vestelge.

3. Mis selles kvartalis õpitust ja uuritust mõjutas sinu elu kõige rohkem? Mis õpitust rõhutab sulle isikliku muutumise vajadust? Kui see uurimus ei puudutanud mõningaid sinu poolt soovitud aspekte, miks mitte jätkata uurimist selles valdkonnas iseseisvalt?